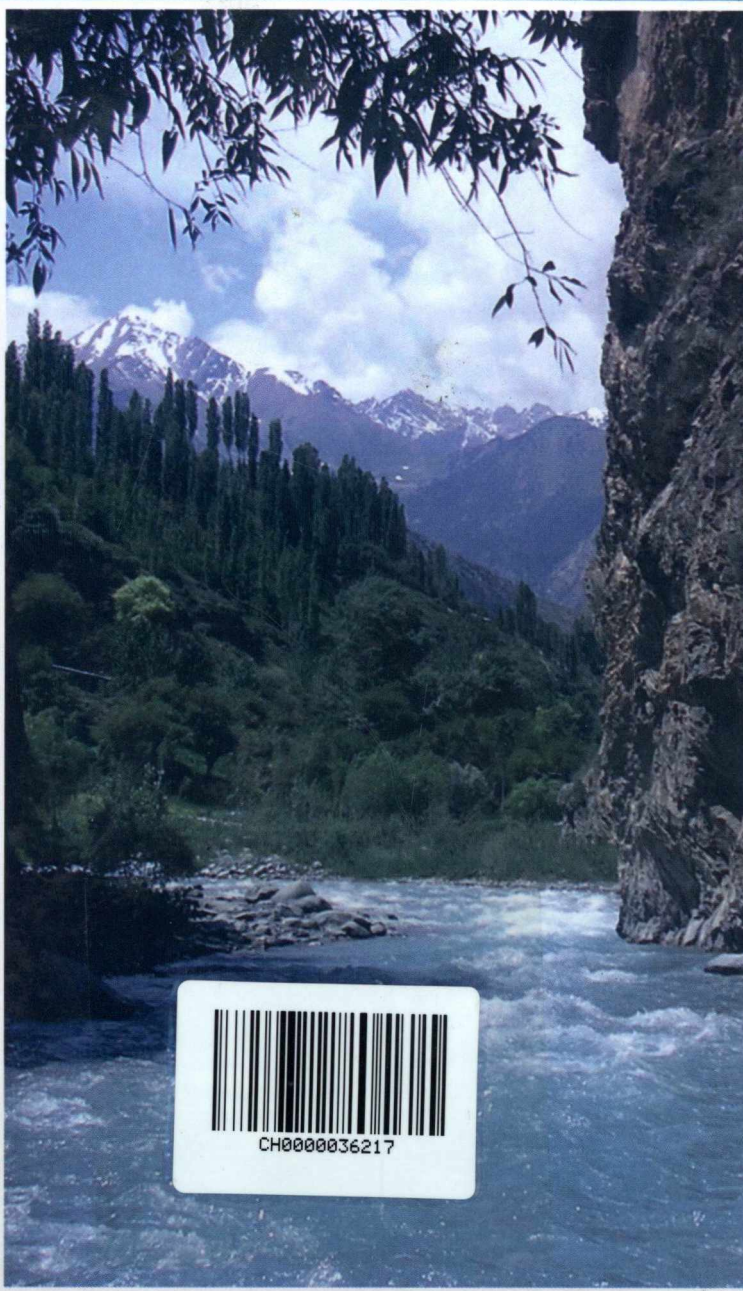

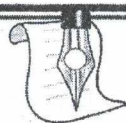
ЎТКИР МУҲАММАД

МУҲАББАТИМ МЕНИНГ

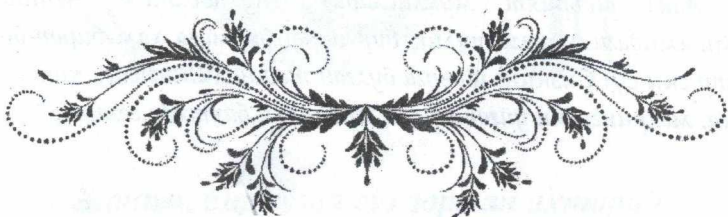
CN0000036217

ЎТКИР МУҲАММАД

МУҲАББАТИМ МЕНИНГ

Шеърлар

«Наврӯз» нашриёти

Тошкент – 2017

929606

Ўткир Муҳаммад (Ўткирбек Муҳамедов). Муҳаббатим менинг. Шеърлар. – Тошкент: «Наврўз» нашриёти, 2017. – 200 б.

Шеър-юррак нидоси, шеър-қалб оҳанги, шеър-қўнғил муҳаббати, гавҳари! Таниқли шоир Ўткир Муҳаммаднинг “Муҳаббатим менинг” китоби айнан ушбу эпитетларга монанд дунё юзини кўрган юрак мулки бўлиб, Сизга тақдим қилинмоқда.

Муҳаббат шундай буюк туйғуки: уни волидаи муҳтарам, меҳрибон ота, она Ватанга фидойилик, фарзандлар ва суюкли ёрга бўлган меҳр булоғи ила йўғрилган шеърый сатрларда ўқиш ҳар бир инсонга завқ бағишласа керак.

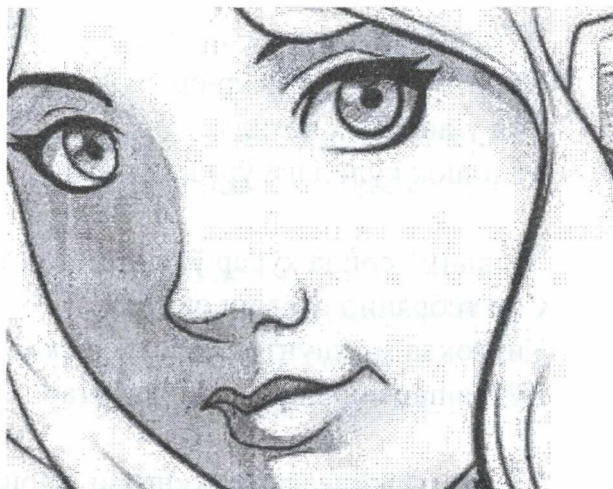
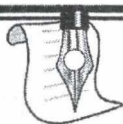
Азиз шеърят мухлислари, “Муҳаббатим менинг” тўпламидаги майли тўлиқ бир шеър бўлмаса ҳам бирор-бир сатр ёки сўз Сизнинг шеърга бўлган таънализингизни қондира олса, меҳрингизни уйғота олса, ўзимизни бахтиёр сезамиз!

© Ўткир Муҳаммад

ISBN 978-9943-381-41-4

© «Наврўз» нашриёти, 2017 йил.

СЕНИ СЕВИБ ҚОЛАЯПМАН

*Жоним, бир гўзал сўз зорман ахтариб,
Шу сўзни топмасам дафтарим ёнмам.
Мен сўз йўлидаги гадоман гариб.
Гар сени топмасам ўзимни топмам.*

СЎЗ

Зомин тоғларининг бир қоясига,
"Севдим" деган сўзни ёзибди кимдир.
У сўзнинг маъноси, туб ғоясида,
Нечоғлик мазмун бор, нечоғлик кибр.

"Севдим" сўзин ўзи маъноси ғужғон —
Уриб тургувчи бир ёр-ёр овози.
Ёки у айрилиқ доғидан нишон,
Машшоқ қўлидаги ўртанган сози.

"Севдим" сойда кўрар ўзининг аксин,
Сой тебраниб гўё уни овулар.
Қирғокда мажнунтол беради таскин,
Кўкда парвонадир мовий кабулар.

"Севдим" жилваланади куннинг нурида,
Булбуллар кузатар уни соядан.
Балким, тан беролмай ўз ғурурига,
Ким экан ёзиб-да учган қоядан.

Ҳамон ким экан у, деб ўйланаман,
Бу сўзни кўтарган шунча юксакка.
Қоядан сўрайман, сойдан сўрайман:
"Наҳот шул сўз сизмас митти юракка".

ЁР ДАРВОЗАСИДА

Дарвозасин зулфинига
Олтин занжир осилган.
Мўралашга имкон ҳам йўқ,
Тирқиши ҳам тўсилган.

Изтироблар ҳаволанар
Ул гўзалнинг ишқида.
Ҳилол бўлиб армон боқар
Уйларининг кўшкидан.

Ё Оллоҳим, ишқнинг кучи,
Шунчалик ҳам бўларми?!
Ул кўринган Ҳилол ҳали
Кетмасимдан тўларми?!

Равона ҳам бўлай десам,
Келган жойим эсда йўқ.
Дарвозада кўш тавақа
“Кет” дегандек қарар лўқ.

Ай, ёронлар телба бўлдим,
Ундан кўра ўлмадим.
Шу дарвоза ошиғи ва
Мошиғи-ча бўлмадим.

Жоним кел ёзимдан қишда қил хабар,
Қаҳратон кўнглимга баҳоринг келтир.
Вужудим гулларга буркаб муаттар,
Ёнимда олтинсоч куз бўлиб ўлтир.

Узун киприкларинг юзта зўр найза,
Қошинг камонига таранг ўқланган.
Ҳар тиғи кўзингдан нур олиб тоза,
Жонимни куйдирар тарзда чўғланган.

Денгиз сочларингда мингта раққоса,
Хироми кўринар ёйганларингда.
Саболар ҳуснингдан маст бўлгай роса,
Юзинг шабнамларга чайганларингда.

Сенинг бир жуфт лабинг ҳароратида,
Айтгил иситгувчи ненинг тафти бор.
Икки ошиқ кушнинг садоқатига,
Улар ўхшаб кетар туташса ҳар бор.

Сокин, бир маромда оромим гоҳо,
Сизга элтар йўлнинг равонларидан.
Гоҳо юрадирман беором, беҳол,
Елкамга қадалган армонларимдан.

Мени йиқиб бўлган армонлар юки,
Бўй чўзган дардларим суронларидан.
Улар шифо топса қанийди, кошки,
Табибимнинг қилган дармонларидан.

Ҳолсиз бормоқдаман хушимдан озиб,
Соғиниб, оҳ синиб ҳижронларингда.
Қалбинг ошёнидан бир чуқур қазиб,
Мени занжирбанд эт зиндонларингда.

Хаста бормоқдаман, ичимга сиғмай,
Бу далли ҳолимга ҳайронларингдан.
Васлинг оёғимдан вақт келиб йиқмай,
Мени олиб кетгин осмонларингга.

Туғаб бораётир ёзган дафтарим,
Чўғлар тўкилмоқда шамдонларимдан.
Гўзал сўз топмадим сира ахтариб,
Кечдим сўзи хунук дostonларимдан.

Сенинг ишваларинг нозданда нозли?
Кулиб турганингда хандонинг гўзал.
Сен Тангри яратган хурсан энг созли,
Табиат яратган гулсан мукаммал.

Ич, этим ёнмоқда қайдан бу олов,
Чўғлари куйдиарар тинмай бўғзимни,
Мени савалади ўтлар беаёв,
Қутқар йўргагингда топай ўзимни.

Ўткир нигоҳингдан тортилган таранг,
Қилдайин тор ипда жоним ҳайрона.
Кўзингни олмагин ўтяпман аранг,
Майли далли дегин, майли девона.

Жоним мен кўксингдан топаман фақат,
Агарда бош қўйсам энг олий ором.
Тошиб излаганим, тошиб ҳаловат,
Шукрона қилардим яшаб хотиржам.

Гулгун юзларингнинг мингта хуштори,
Сарви қоматингнинг ошиғи милён.
Қарға қағларими, булбулнинг зори,
Айтгил қай бири чин, қай бири ёлғон.

Ҳайрон, таажжубда қоларман аҳён,
Мендан узоқлашиб кетгандайинсан.
Кўзларинг ердаю, оёғинг осмон,
Билмам қай манзилга етгандайинсан.

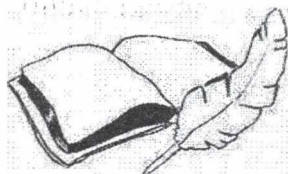
Боқсам нигоҳларинг ўқимоқ мушкул,
Ўй ва ҳисларингнинг чексиз тилсими.
Танамга гумонлар чирмашиб буткул,
Шубҳалар ўтказиб борар босимин.

Қалбда бормокдадир сўниб ишончлар,
Рашкнинг зарбларидан қонаган кўксим.
Аста тинаётир шодлик, қувончлар,
Наҳот бу ёғига яшайман ўксиб.

Жоним ҳақни тиклаш бўлгандек мушкул,
Сени унутмоқ ҳам шунчалар қийин.
Сени йўқотишдан ҳам кўра буткул,
Ўзимни йўқотиб қўймоғим тайин.

Жоним севмаганга не наф ёпишмоқ,
Севилмай ўтишлик умр заволи.
Ҳануз қалбинг менга қийин топишмоқ,
Лабда муҳрланиб қолган саволим.

Жоним қўлингдаги рўмолчани тут,
Ё ўзинг бошимга бўз ўрнига ёп.
Хотирам кун сайин бўлмоқда унут,
Мени Мажнун кезган саҳролардан топ.

ШОИРНИНГ АСЛИ

Жоним ошиқ дардин ошиқ билади,
Дерлар шоир дардин билади шоир.
Шоир деб кулганлар хато қилади,
Кулганлар қалби йўқ одам, тошбағир.

Жоним биров сенга шоир ишқига,
Ишонма деса гар қилма хулоса.
Телба кўринса гар шоир ташқидан,
Тоғни талқон қилар агар хохласа.

Жоним шоир асли ўзин сўзига,
Кейин ўзига ҳам маҳлиё одам.
Яхшилаб тикилсанг агар кўзига,
Тоза ишқ ва соғинч бўлган мужассам.

Жоним шоирларнинг кўнглида йўқ гард,
Жоним шоирларнинг дили тозадир.
Бор ғаму ғуссани юракка қадаб,
Юракда борини сўнгра ёзадир.

Жоним жон жойингдан кел бир ўпайин,
Эрка нигоҳингдан бўлганман телба.
Жонингдан жой ажрат кўним топайин,
Жонингдан жой бергин қурайин кулба.

Жоним жонинг менга бўлса бошпана,
Мени тухматлари йиқолмасмиди.
Ғийбат тошларидан бўлиб тан пана,
Шайтон бошларимга чиқолмасмиди.

Жоним кўзларингда ҳаёт абадий,
Жоним қарашингда боқий умр бор.
У мени яшашга етаклар жиддий,
Мени кураш учун чорлайди такрор.

Жоним бир гўзал сўз зорман ахтариб,
Шу сўзни топмасам дафтарим ёпмам.
Мен сўз йўлидаги гадоман ғариб.
Ғар сени топмасам ўзимни топмам.

Имкон бўлса самоларни кучар эдим,
Булутларни шаробдайин ичар эдим.
Бир дардим бор дунёларга сиғмай қолдим,
Бу дардимни юлдузларга сочар эдим.

Райҳонмисиз, қаламқошим ё лолами?
Овозингиз оҳанрабо бир яллами?
Билмай қолдим, тошдай қотиб, жилмай қолдим,
Боғингиздан кетаймикан, ё қолайми?

Оразингиз дилга ботар мисли офтоб,
Сизми, борки моҳирўйлар ичра моҳтоб.
Тавсифингиз битса бўлгай юзта ғазал,
Таърифингиз ёзса бўлгай юзта китоб.

Девонаман, ҳажрингизда девонаман,
Айтинг қайдан олай унга давони ман.
Юлдузларга бориб айтдим кулоқ солмас,
Яна қайга айтай ушбу даъвони ман.

Ақлимга ҳеч сиғмаяпти бу ҳолатим,
Сўниб борар, оҳ, йигитлик шижоатим.
Кўзмунчоқдек тақиб олсам розимисиз,
Қалбга пинҳон, Сизга бўлган муҳаббатим!

Тезроқ қайт, Қайт ҳозир айна пайт.
Йукса гар ёнингга учаман,
Тонггача сўнг сенга ўқиб байт,
Оёғинг, а-а ёғинг кучаман!

Ўпаман лабларинг устидан,
Лабларинг остидан, юзингдан,
Ўпаман кипригинг остидан,
Нигоҳим ғарқ бўлгай кўзингда.

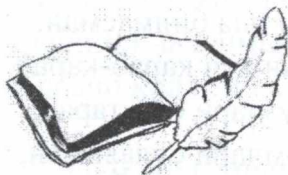
Қайрилма кипригинг устидан
Кўзларинг тубига чўкаман.
Дур олиб унинг энг остидан,
Юрагим устига тўкаман.

Илҳомим кезмокда елдайин,
Кўнглимдан тўкилар сатрлар.
Кўксимда ўзини билмайин,
Бир қушча тинмасдан питирлар.

Кунларни соч каби турмаклаб,
Кўп жоним қийнама ўзингни,
Кўзимга олганман йўргаклаб,
Охунинг кўзидек кўзингни!

Кутишдан ёмони бормикан,
Бормикан ёмони фироқдан,
Бу симлар дардларга кормикан,
Сувратинг кўраман йирокдан.

Нимага бунақа билмайман,
Шеърларим мунг тўла сатрли:
"Ёнингда юрса гар билмайсан,
Ёнингда бўлмаса қадрли!"

СЕНИ СЕВИБ ҚОЛЯПМАН

Ишон жоним Мажнунлар,
Азим сахро, жунунлар,
Севгим ўти олдида
Ё кукун, ё тутунлар.
Ҳижронингда шу кунлар,
Ҳолсизликдан толяпман,
Сени севиб қоляпман.

Манглайингда қўш юлдуз,
Сочларинг мисли денгиз.
Ул ингичка қошларинг
Юракни қилгайдир жиз.
Кўзларингда кўриб ҳис,
Туғилгандек бўляпман,
Сени севиб қоляпман.

Чехрангда гул тортган саф,
Ёноғинг ол, ғунча лаб,
Кўзим ола билмасман,
Сендан ҳеч қараб-қараб.
Кундузлари бўй тараб,
Оқшомлари сўлаяпман,
Сени севиб қоляпман.

Тўлқинланиб яшаяпман,
Дарёлардан ошаяпман,
Телба ўйларим билан
Билмам қайга шошаяпман.
Анҳор мисол тошаяпман,
Уммон мисол тўлаяпман,
Сени севиб қоляпман.

Рухим ғамлар ичида,
Ғамлар қалам учида,
Балки булар севгининг,
Мендан олган ўчи-да.
Билсанг кўнглим устига,
Сувратингни соляпман,
Сени севиб қоляпман.

Рангим сомон, уст юпун,
Дардим йўлидир узун.
Сўрайман сендан изн,
Хофизмасман инчунун,
Дил торида энг маҳзун,
Ишқ куйини чаляпман,
Сени севиб қоляпман.

Ай, шабнамдек нозиксан,
Ай, нозиксан томчидек.
Киприкларинг нигоҳим,
Савалайди камчидек.

Боқсанг агар мен томон,
Яна қувват оляпман.
Сени севиб қоляпман.

Ўзимга ўзим ҳайрон,
Ҳаёл тентирар сайрон.
Ўзимдамасман шу он,
Шунданми тордек жаҳон.
Ўзимча юзим алвон,
Ўзимча уялаяпман,
Сени севиб қоляпман.

Ўзичи сени гўзал,
Сочинг, товонинг қадар,
Тўғрисин айтсам агар,
Яхши кўрардим азал.
Эндичи, энди дилбар,
Энди севиб қоляпман,
Сени севиб қоляпман.

Дард келмоқда эврилиб,
Келар ёвдек ёпирилиб,
Кулим кўкка учгайдир,
Шамолларда соврилиб.
Ўз ёғимда қоврулиб,
Ёнаяпман, куяяпман,
Сени севиб қоляпман!

Назмда шеърларим жимжима,
Ранг тортиб борадир ҳар сўзим,
Илҳомим уйғотган гўзалсан,
Нозигим, нозлигим, гул юзим

Кўзларим кўзларинг ичинда,
Нур олиб нигоҳинг кучиндан,
Сезмоқда ўзини очунда,
Нозигим, нозлигим, гул юзим

Қошларинг қайрилган камонми,
Киприклар ўқ, қабоқ ўқдонми,
Нигоҳинг отгувчи вулқонми,
Нозигим, нозлигим, гул юзим

Лабларинг атиргул юраги,
Ва гўё тўлиной бўлаги.
Васлингга етмоқлик тилагим,
Нозигим, нозлигим, гул юзим

Бошимга кўтариб жисмингни,
Кўксимга чизаман расмингни.
Юракка ўярман исмингни,
Нозигим, нозлигим, гул юзим

Сен билан боғланган у ондан,
Ҳисларим еттинчи осмонда.
Ўзини кўрмоқда султондай,
Нозигим, нозлигим, гул юзим

Дилим уйқаш сўроқларга, саволларга,
Хавотирга, таажжубу малолларга,
Дардим гоҳо айтгим келар шамолларга,
Девонага ўхшаб қолдим, девонага!

Уни кўргач сўниб борар шод кунларим,
Нишдай ботар киприкларин узунлари,
Ечолмасдан лолман дилим тутунларин,
Девонага ўхшаб қолдим, девонага!

Бир қарасам ҳамма нарса етарлидай,
Бахтим унча-мунчасидан ўтарлидай,
Лек ёлғизлик ўз домига ютарлидай,
Девонага ўхшаб қолдим, девонага!

Тўпиғимга, товонимга бериб қийноқ,
Тошлар босиб юргим келар ялангоёқ,
Кетгим келар ҳеч манзилсиз, олис, йироқ,
Девонага ўхшаб қолдим, девонага.

ШУБҲА

Ишонч ўлди қабрсиз,
Қалбга кўмиб ташладим.
Шубҳа билан сабрсиз,
Янги ҳаёт бошладим.

Кўйдим дўстга ишонмай,
У ёлғондан кулади.
Кўрса ҳам кўзи ёнмай,
Қараб турар ғалати.

Алдар кўринган одам,
Алдар икки кўзим ҳам.
Балки ёлғон бу олам,
Балки шундай ўзим ҳам.

Аҳд, ишонч камонига,
Гумонлардан жойлаб ўқ,
Отай дейман жонимга,
Кетай дейман бўлиб йўқ!

СЕНИ СЕВДИМ

Кўнглим сенинг кўнглингга туташ,
Томиримда севги риштаси.
Сени севдим бир девонаваш,
Бахт уйимнинг эй фариштаси!

Исминг сенинг сарлавҳа билсанг,
Менинг борки шеъру назмимга.
Шеърим кўяй, ҳақ сўзим айтай,
Бугун оқшом васлинг базмида.

Байтларимни бахшида этай,
Ҳар бир кунинг, ҳар бир онингга,
“Сени майли ёнингда кутай,
Ёниб кутай яшаб ёнингда.”

Ихтиёринг неки истасанг,
Мен учун жон бағишлар васлинг.
Сенинг билан мавжудман билсанг,
Сенинг билан ҳаётман асли!

Оқшомлар осмонга тикилиб,
Қалбимни эзғилаб ва тилиб,
Дарддошим тўшакка йиқилиб,
Дардимни ёстикқа сўйлайман.

Оҳ, ширин тушимда тўлғониб,
Сен ила висолга чулғониб,
Севиниб ва ногоҳ уйғониб,
Тушимда, ўнгимда ўйлайман.

Ҳажрингда ёнаман хор бўлиб,
Айрилиқ, армонга ёр бўлиб,
Йўлингга кўз тикиб, зор бўлиб,
Кутаман нигорон, бўйлайман.

Қўлимга қаламни олган он,
Сукутга чўмади бу жаҳон,
Томирда борки қон, танда жон
Мен сени куйлайман, куйлайман!

НИЯТ

Кўнгил кўкка туташса
Дил дарчасин очардим.
Қалбимдаги боримни
Юлдузларга сочардим.

Куёшга ўқирдим шеър
Юрагимга ўт қалаб
Муҳаббат оловидан
Меҳр деган ўқ қадаб.

Тинмай учиб елардим
Ишқнинг учқур отида
Меҳрим олов сочарди
Унинг қўш қанотида.

Оламга эзгуликнинг
Уруғини сочардим.
Ёлғизликни йўқ этиб
Бахт эшигин очардим.

Ёлғизликни тоабад
Занжирлардим кулфини
Барчани этиб шодон
Топардим ўз жуфтини.

Ахир юрак дош бермас
Айрилиққа — жудога.
Ёлғизлик ярашади
Фақат ёлғиз Худога.

ЁЛҒОН ДУНЁ

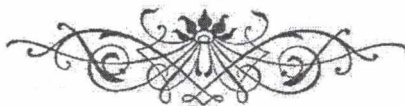
Бўлди, бас!
Етар энди,
Меҳр қолди
Илиниб,
Сабр-тоқатим
Синди,
Қахр қолди
Билиниб.

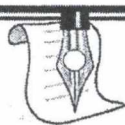
Осмончи,
Олис, узоқ,
Унга етмас
Қўлларим.
Ўз дўстим
Қўяр тузоқ,
Қайга элтар
Йўлларим.

Юракда
Армон қат-қат
Орзу мажруҳ
Қушдайин,
Кун ўтар
Кутиб навбат,
Алғов-далғов
Тушдайин.

Кемадаман,
Кенг дарё,
Бошқарувим
Қўлдамас.
Чидолмайман,
Эй, дунё,
Бир зумгина
Тўхта, бас!

*Ёлғон сўзлама
Бирпас!*

*Юрт ишқида ёзиб дилбар рубоийлар,
Шеър назмида даҳо бўлди Навоийлар,
Яна қанча Алишеринг яшар ёниб,
Онамнинг ҳам онажони, онажони.*

Ватан сўзин кўзин ўп,
Қиздириб бос баданга!
Меҳр кўп, муҳаббат кўп,
Ватандадир, Ватанда!

Битта айвон курганинг,
Унда даврон сурганинг,
Кўзинг очиб кўрганинг,
Ватандадир, Ватанда!

Дўсту ёринг ўрашса,
Келиб ҳолинг сўрашса,
Бундай корга яраш ҳа,
Ватандадир, Ватанда!

Бобонг шу юрт эгаси,
Момонг шу юрт бекаси,
Эзгуликнинг аркаси,
Ватандадир, Ватанда!

Қорачиғда асраб нақд,
Авайланган оқибат,
Хотиржамлик, саодат
Ватандадир, Ватанда!

Ватан шундайин улуг
У ўсар қалб ва танда!
Бўлгай иймонинг тўлиғ,
Ватандадир, Ватанда!

ЮРТИМ ЖАМОЛИ

Азиздир бу тупроқ ялангигача,
Қоясидан тортиб харсангигача.
Булбулзабонларин оҳангидан то
Ғамгин созларининг жарангигача.

Азиз — алёрлари, нашидалари,
Келинлар нон ёпган рапидалари,
Ёқимсиз увлаган шамолидан то
Илҳом бахш этгувчи шабадалари.

Минг мозий жилваси тўқсон тупида,
Уни асрайдирман кўнглим тубида.
Қишда Чимёнларда совқотгим келса
Ёз тоблангим келар энг жанубида.

Кўксим муҳаббатдан тўлиб тошмоқда,
Қалбимда юрт ишқи яна ошмоқда.
Қишлоғин соғинсам шаҳарда туриб,
Шаҳрин соғинаман бўлсам қишлоқда.

Чунки унинг қишлоқ, шаҳарлари бир,
Оқшомидан тортиб сахарлари бир.
Бирда равон йўлдан югургим келса,
Бирда йўллар ёқар ўнқир ва чўнқир.

Ичсам гар ғамларим бўлгайдир унут,
Янги соғилган сут, совумаган сут.
Кўҳна болалигим ёдимга тушар
Тишимда синдириб, симирсам қурут.

Далаларга чиқиб кўкрак кераман,
Яна юрт мазасин туявераман,
Чўлда янтоғ билан суҳбат қуриб гоҳ
Уни юрагимдан суявераман.

Кўнглим нигоҳимни шаҳарга бургай,
Кўчалар иссиғи юзимга ургай.
Ҳарорат ўтмоқда бошимдан демак,
Бобо қуёш менинг қошимда тургай.

Биолар қараган бири-бирига,
Қиёс қишлоғимнинг қир-адирига.
Термулсам кўк ўпар кўприкларидан
Шаҳар ҳам ўхшаркан бир жайдарига.

Она эъзозланар бу юртда жуда,
Саналгай муқаддас, улуғ маъбуда.
Бу юртдан қўшни эл оналари ҳам
Қиз олиб бўлгиси келарлар куда.

Оталар давранинг тўрида мудом,
Фарзанди қалбининг қўрида мудом.
Сутдек ойдин ҳамда осуда ўтар
Ота дуо айтган ҳар битта оқшом.

Бирдай бўлганидек анғиз ва адир,
Акага укаси фарзандидек бир,
Уканинг опадан яширмагандек,
Синглисидан йўқдир акасида сир.

Райҳонлар беркитар қизлар бўйини,
Уятдан қизорган ранги-рўйини.
Шунчалар нафиски бири-биридан,
Мулзамман тополмай энг хушбўйини.

О, юртни севишдек ширин туйғулар,
Сиз борки, енголмас мени қайғулар.
Сизсиз қароғимда отмагандай тонг,
Сизсиз кечалари келмас уйқулар.

Кўнглим муҳаббатдан бўлар яна чоғ,
Кўксимда ниятлар улғаяр оппоқ.
Ватанда Ватанга хизмат қилишдек
Бормикан ҳаётда юмуш муҳимроқ.

ВАТАН ИШЛАРИ

Сен ўзбек деганда ғоздек турмасанг,
Ўзи пушт-илигинг тўлиқмикан бил.
Кўнглингда бир кичик Ватан қурмасанг,
Бу кўнглинг қамишзор, қўриқмикан бил.

Бир вақт яйловида қўй, сигир боқсанг,
Қуриган хас йиғиб, гулхан, ўт ёқсанг...
Энди чанг далани кўриб тутоқсанг,
Шу Ватанга меҳринг илиқмикан бил.

Битта айвон қурмай ёзида ётсанг,
Қишида ғудраниб, яна совқотсанг,
Баҳор, келган қушга кесагинг отсанг.
Дилинг тирриқ, миянг силлиқмикан бил.

Тўрт қўшни томидан бўй чўзса томинг,
Ҳалолдан кўпайиб кетса ҳароминг,
Кун ўтиб унутиб қўйсанг саломинг,
Йиғган обрўларинг тариқмикан бил.

Амалинг бўлганда ҳаммолинг бўлган,
Қўл ювганда бир дастрўмолинг бўлган,
Изингдан эргашган шамолинг бўлган,
Дўстларинг карвони юлуғмикан бил.

Элни ўйламасдан ўзни ўйласанг,
Азасини қўйиб фақат тўйласанг,
«Азадан келдим» деб яна сўйласанг,
Келгай охиратинг синиқмикан бил.

Онанг сандиқ очиб, ёпгандай бўлди,
Ичидан бир тугун топгандай бўлди,
Пойинг ниманидир ўпгандай бўлди,
Бобонг кийган эски чоригмикан бил.

Ватан она, Ватан хоксор фаришта,
Унинг камолига ҳиссангни қўш-да!
Сен ўзингни кўрсанг ҳаттоки тушда
Бу тушлар таъбири совуқмикан бил!

Ватан ишлари бор, ҳар қандай ишдан,
Устундир. Олийдир, борки юмушдан.
Буни тўйиб ўтсанг гар сен турмушда
Шу кунлар шиддати ёруғ экан бил.

Нақадар муқаддас Ватан ишлари,
Бу ишлар дилларнинг ювгай ғашларин.
Уйингга кеч борсанг, қолсанг ушланиб,
Ватан учун бўлса улуғ экан бил.

ОНАМНИНГ ҲАМ ОНАЖОНИ...

Кўзга киприк, киприкка кўз — сиқим тупрок,
Қаҳратонда ҳам иситар кафтим узоқ.
Салқиндайин жазирама саратонинг,
Онамнинг ҳам онажони, онажони.

Кўзларимга суртай десам тупроғингни,
Ўптинг юзим, тутдинг сўнгра дудоғингни,
Туйдим шунда илк севгини меҳрибоним
Онамнинг ҳам онажони, онажони.

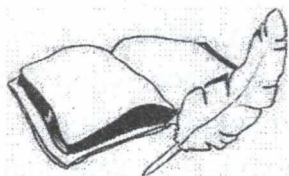
Юки оғир йўллар отам ёшидаги,
Шоҳи рўмол сингилчамнинг бошидаги,
Полвонсифат укамдаги шер имкони,
Онамнинг ҳам онажони, онажони.

Боғларингда шаббода ҳам пастлаб эсар,
Чаманларинг дунёда йўқ гуллар безар,
Бобо чўлда қад ростлаган гулистоним,
Онамнинг ҳам онажони, онажони.

Юрт ишқида ёзиб дилбар рубоийлар,
Шеър назмида даҳо бўлди Навоийлар.
Яна қанча Алишеринг яшар ёниб,
Онамнинг ҳам онажони, онажони.

Бир кун битта олмон меҳмон бир сўз солди,
Бир сўз солди, сергак қилиб, фикрим олди,
Деди: “Бизда бўлса ақал Ғиждувонинг”,
Онамнинг ҳам онажони, онажони.

Сени Она десам, онам қўшилади,
У ҳам Сенга фарзандликдан эшилади,
Дейди “она Ватан – жоним, жонажоним,
ҳам боламнинг, ҳам ўзимнинг онажоним”.

МАДҲ

Дастурхонин тўрт бурчаги
Кўрпачага тенг тегса,
Шу дастурхон атрофида
Йиғилса хоҳ ёш-кекса,
Қари ҳурмат, ёш иззатда
Олинг-олинг дейишиб,
Бир лаганнинг атрофидан
Қўли билан ош еса.
Бундай миллат топилмагай,
Кезинг Жануб ёки Шарқ.
Истиклоли қутлуғ эл-а,
Истикболи улуғ халқ.

Келинчаклар боласини
Бешикларга берайди.
Меҳр билан фарзандининг
Бошларини силайди.
Шу ўғлим зўр йигит бўлсин,
Деб худодан тилайди.
Худо бўлса бешик узра
Нурларини элайди.
Меҳр қайда, қадр қайда
Ёниб яшнаб уриб барқ.
Истиклоли қутлуғ эл-а,
Истикболи улуғ халқ.

Ғиждувоний бобо бир бор
Чикмаса ҳам юртидан,
Ўзга юртни бир бор ҳатто
Кўрмаса ҳаётида.

Уни танир ҳайронамиз,
Бугун жаҳон отидан,
Хокин кўзга сураин деб
Дунёнинг тўрт четидан,
Келар одам зиёратга
Диёрини айлаб тарк.

Истиклоли қутлуғ эл-а,
Истикболи улуғ халқ.

Бунда ота бир кунига
Фарзандлари ярайди.
Оналарга бу юрт аҳли
Маъбудадек қарайди.
Ҳар бир инсон бир ҳазрати
Элга иқбол тилайди.

Одам ўзин атрофини
Одам билан ўрайди.
Одамийлик, инсонийлик
Бир китобки, бўлмас шарҳ.
Истиклоли қутлуғ эл-а,
Истикболи улуғ халқ.

ҒАФЛАТ ГИРДОБИДАН

Қийиқ қидиришди сочдаги қилдан,
Кўздан айрилдик биз, айрилдик тилдан.
Зулмат денгизида оқиб йил-йилдан,
Ғафлат гирдобидида чўккан ўзбекмиз.

"Босмачи" номлари оқиб қонларда,
Жанг қилдик жон бериб бир замонларда,
Тилломиз жўнатиб эшелонларда,
Аркини тўпларга тиккан ўзбекмиз.

Бомбалар портлади солиб гулдирос,
Амир саройлари қилдилар уввос,
Етмиш йилга кўзни юмишиб бехос,
Бошини дорларга тиккан ўзбекмиз.

Гдлян, Ивановнинг қонли қилмиши,
Ўзбекка доғ бўлди "ўзбеклар иши",
Жондан ўтганида Сибирнинг қиши,
Кўздан аламли ёш тўккан ўзбекмиз.

Темир тобутларни кучиб йигитлар,
Кафанга ўралиб еримиз ҳидлар.
Кўплари қўлтиқда таёгин судрар,
Афғонларда оёқ эккан ўзбекмиз...

Бизга оч бўридай ташланган кўпдир,
Ўзбегим кўкларга елкангни ўптир,
Кўкси тоғ, руҳланар фарзандинг Ўтқир,
Бугун боши кўкка теккан ўзбекмиз.

ЮРТ МАДҲИ

Ўтибдики ўн тўққиз йил,
Тил мустақил, дил мустақил.
Озод фикр, теран ақл,
Ўзига бек, ўзига хон —
Ўзбекистон, Ўзбекистон.

Умринг тўла тилсимларга,
Дош бердинг кўп ғанимларга.
Соғинч бўлдинг ким-кимларга,
Аждодларга аччиқ армон —
Ўзбекистон, Ўзбекистон.

Ўғлонларинг шу Ватан деб,
Шу маскан деб, шу чаман деб,
Турон дея тарсаки еб,
Эрк йўлида топширди жон,
Ўзбекистон, Ўзбекистон.

Сайхонинг гул, саҳройинг гул,
Боғларингда бека булбул.
Юрт тополмай бундан маъкул,
Қушлар қайтар карвон-карвон,
Ўзбекистон, Ўзбекистон.

Зурёдингнинг йўқ саноғи,
Барининг сен дил ардоғи,

Кўтаргайлар юрт байроғин
Ойга томон, офтоб томон,
Ўзбекистон, Ўзбекистон.

Дарахтларнинг новдасида,
Йигитларнинг гавдасида,
"Тангрим" — деган тавбасида,
Муқаддас рух, тоза иймон —
Ўзбекистон, Ўзбекистон.

Юлдуз тўла самоларинг,
Берунийдек сиймоларинг,
Улуғбеку Синоларинг
Маърифатда марду-майдон —
Ўзбекистон, Ўзбекистон.

Давлатингнинг кафолати —
Халқнинг меҳр-муҳаббати,
Шу кунларнинг шахд-шиддати —
Буюкликка ишонч, имкон,
Ўзбекистон, Ўзбекистон.

Тунимда ҳам соғинаман,
Кунимда ҳам соғинаман,
Гар қўйингда бўлсам, Ватан,
Гар соянгда юрсам ҳар он,
Ўзбекистон, Ўзбекистон.

ЎЗБЕКИСТОН

Минг дардга чалиниб зулматда ётган,
Сибир музларида совуқдан қотган.
Хурлик танчасида исинмоқ учун —
Етмиш боғ ўтинни оловга отган,
Менинг жондан азиз суюк маконим,
Бағри кенг, меҳмондўст, Ўзбекистоним.

Темурбек бир қалқди оқ тулпорида,
Улуғбек юлдузи балқди ғорида,
Машраб ёруғ кундан кетди уйғониб,
Муножотни чертиб юрак торида.
Мустақиллик олган ўлмас забоним,
Онадек тотли сўз — Ўзбекистоним.

Боғи Беҳиштлари гуллаган алвон,
Ипак йўлларига йўл олган карвон,
Ҳазрат Навоийнинг ўпиб қўлини,
Ўзлигини англаб ҳар битта ўғлон.
Олам айвонида кўшки осмоним,
Жаҳон ичра жаҳон — Ўзбекистоним.

Кўллар меҳнатдадир, дилда тавалло,
Ислом зиёсидан кўзлар пурзиё,
Муқаддас элларнинг тимсоли элим,
Мадина бир ёну бир ён Бухоро.
Баҳоуддин – менинг тоза иймоним,
Бухорийлар юрти – Ўзбекистоним.

Жумлаи жаҳонда Туронмиз буюк,
Қадим тарихимиз дилларда суюк,
Буюк келажакка бошлар томирда –
Аждодларнинг оққан қони югурик.
Зиёратгоҳ Челак ҳам Ғиждувоним,
Кўҳна ва муқаддас Ўзбекистоним.

Бу кун танти ўзбек қувнар қўйнингда,
Дўстлар мудом меҳмон қутлуғ уйингда,
Қувончингга шерик бутун ер юзи,
Довруғи дунёча хурлик тўйингда.
Байрамнинг муборак, тенгсиз жаҳоним,
Мустақил, хур диёр, Ўзбекистоним!

ТУҒИЛГАН ГҶША

Кезсам ҳам не жойларни,
Тоғу дарё, сойларни,
Пешонамга боссам ҳам
Яраклаган ойларни,
Ўн кун ўтмай ўртагай
Юрагимни ҳижронинг
Сирдарё соҳиллари —
Менинг ота маконим.

Боладек яйрасам ҳам
Беғубор маъволарда,
Бағрим тўлдириб хушбўй,
Мусаффо ҳаволарга,
Ошифта бўлиб дилбар,
Хуш оҳанг наволарга,
Сирдарё соҳиллари —
Менинг ота маконим.

Гарчи Тошкентда бугун
Кунларим хуш, фузундир.
Икки дарё ораси —
Ўзбекистон юртимдир.
У қанчалик бут бўлса,
Менинг бағрим бутундир.
Сирдарё соҳиллари —
Менинг ота маконим.

ҚАДРИНГ БИР ҚУЁШДИР

Осойишталик посбонларига

Жонсан, жон куйдириб кезган тунлари,
Ёвузлик парчасин сезган тунлари,
Халқимнинг уйқуси ўтсин, деб беғам,
Туннинг кучоғида сергаксан, оғам.

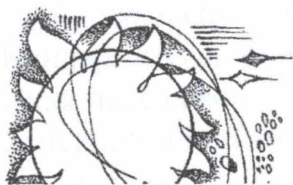
Кечалар кўз тикиб бедор аёлинг,
Безовта бошингда ўйи-хаёлинг,
Фарзандинг аҳволин сўра олмайсан,
Ҳафталаб дийдорин кўра олмайсан.

Байрам не, билмайсан, нима тўй-ҳашам,
Сендан йироқ ҳордиқ якшанбада ҳам.
Оқшомлар уйдаги ётар жойинг бўш,
Пистирма қурасан захга бериб тўш.

Ҳаётинг хавф билан сояма-соя,
Сен метин кўрғондек қилдинг ҳимоя.
Юрт ичра адолат шуурларини,
Ўз она халқингнинг ғурурларини.

Сен борки, Ватанга кирмас ёвузлик,
Посбоним ўзингсан, қалқон бир сўзлик.
Ахир ғолиб келган мудом муқаррар,
Адолатнинг кучи доим музаффар.

Юртни деб тайёрсан бермоққа ҳам жон,
Қадринг бир қуёшдир, хуршиди тобон.
Буни кўрдим элнинг ўғлонларида,
Ўғлонлари ичра султонларида!

АКАДЕМИЯ ТИНГЛОВЧИЛАРИ МАДҲИЯСИ

Бу Ички ишларнинг Академияси,
Тафаккур булоғи, илм ўчоғи.
Қалбга қадаб юртни севиш ғоясин,
Сендан олажакман мардлик сабоғин!

Тингловчи бўлгандан қилиб ифтихор,
Зангор арчанг каби саф тортдим қатор,
Бунда изланмоқ ва ўқимоқ учун,
Барча қулайлик бор, шароит бисёр!

Биолари бизга дарсхонадир кенг,
Устозлар сабоғи сийму зарга тенг.
Бу нодир китоблар тўлган хазина,
Фақат ўқийман денг, изланаман денг!

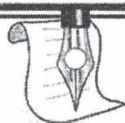
Гўё саф майдонга қайтгандек “мозий”,
Улуғ аждодларим қудрати боқий.
Бунда Темур, Сино, Жалолиддинлар,
Бунда Яссавий ва Имом Бухорий!

Бунда ғурур бергай Навоий руҳи,
Шайх Нажмиддин Кубро байроғи, туғи.
Термизий бобомнинг ҳикматларидан,
Тозариб, покланиб борадир руҳим!

Маънавий зиё ва ҳуқуқий илм,
Бобида ортмоқда кун сайин билим,
Вақт келиб Ватанга мен содиқ бўлиб,
Албатта олгайман дуосин Элим!

ОТАМНИНГ НАСИХАТИ, ОНАМНИНГ НАСИХАТИ

*Олам милён гуллар билан йўғрилган,
Гўёки яхлит бир гилам тўқилган,
Аммо у етти туп райҳон суқилган,
Кафтдек даласига келмас онамнинг.*

МУҲАББАТИМ МЕНИНГ...

Муҳаббат шундай сўз севгига яқин,
“Яхши кўрмоқ”дан ҳам аъло ва ёрқин,
Ишқим, муҳаббатим тушганлар ҳақда,
Юракдан сўзлайин мен бирин-кетин.
Улар шеър уғал ҳақда дostonим,
Муҳаббатим менинг, муҳаббатжоним.

Дўстлар кўрсатганда қалбин кирлигин,
Ёки ноҳақликдан келса хўрлигим.
Ота сиз экансиз одамлар ичра,
Поёнин чеки йўқ, қалби кўрлигим.
Меҳр-мурувватда энг бепоёним,
Муҳаббатим менинг, муҳаббатжоним.

Онам қадди долим, сўзлари болим,
Ай, ким тушунгайдир сенингдек ҳолим.
Балки, сен ўтқазган меҳр гулидир,
Юзимга ўрнашган тўрт дона холим.
Сен дил бўстонида моҳир боғбоним,
Муҳаббатим менинг, муҳаббатжоним.

Жисмда бақувват, ақлда доно,
Тафаккурда теран, фикри пурмаъно,
Уйда каттасиман опам, акам йўқ,

Унга акамдайин суяндим гоҳо.
Укам, укажоним ишонч, имконим,
Муҳаббатим менинг, муҳаббатжоним.

Гар сени ўйласам оғриб борар дил,
Соғинчдан ҳаприқиб бир кун бўлгай чил.
Менга онамдайин жон куйдиргувчи,
Ҳам ғамим егувчи меҳрибон сингил.
Сен дил сайҳонимда хуркак жайроним,
Муҳаббатим менинг, муҳаббатжоним.

Борлиғим, ҳаётим, севгим, дилбарим,
Қалбимга қўл берган, ёқут, гавҳарим.
Сарлавҳага сенинг номинг қўйилиб,
Сен-ла тўлиб боргай бу ишқ дафтарим.
Жуфти ҳалолим ва жуфти жаҳоним,
Муҳаббатим менинг, муҳаббатжоним!

Гулзор ичиндаги гуллар сараси,
Ўғлим кўзим оқи, қизим қораси.
Ҳаётдан не маъни улар бўлмаса,
Бахтга эришмоқ ҳам душвор, чорасиз.
Қизим ҳуш райҳоним, ўғлим арслоним,
Муҳаббатим менинг, муҳаббатжоним.

Боқсанг нур бордайн унинг юзида,
Баҳраманд бўласан ҳар бир сўзидан,
Сирлашсанг сирингни яширади у,
Бошқа биров турсин ҳатто ўзидан.
Дўстим бор ғурурим ва шараф-шоним,
Муҳаббатим менинг, муҳаббатжоним.

Сиз гарчи отамдай бўлсангиз дилда,
Сизни вақт топмадим йўқлаб бир йилда,
Ахир ёш бошимга текканда тошлар,
Сиз берган ўғитлар бўлганди далда!
Устозим ғурурим, устозим шоним,
Муҳаббатим менинг, муҳаббатжоним.

Юрт десанг ғамларинг бўлгайдир унут,
Оҳ, бу қандай туйғу, бу қандайин қут.
Бағрингда энг бахтли дамларни бердинг,
Фақат бағрингда-да бахтим тугал, бут.
Офтоб ишқи тушган жаннатмаконим,
Муҳаббатим менинг муҳаббатжоним!

ЎТТИЗ БЕШДАДИР

Бу тонг мени шу бир савол уйғотган,
Гуноҳим нечтадир, савоб нечтадир?
Биламан кўксимни тимдалаб ётган,
Дарду армонларим ўттиз бешдадир!

Ўттиз ва қирқ ёшнинг бу энг ораси,
Умр йўлларимнинг балки сараси,
Баъзан олға борган, баъзан чорасиз,
Қолган карвонларим ўттиз бешдадир.

Олим бўлай дея шаҳарда қолдим,
Сочим оқармасдан унвонлар олдим,
Кимдир қўл узатди, кимдир ғов солди,
Илму имконларим ўттиз бешдадир.

Қайтарди отилган ёйларни ғиж-ғиж,
Дадам дуосидан ясалган қилич,
Шайтонга тутилган, бермаган тутқич,
Томирда қонларим ўттиз бешдадир.

Бир сўз бор, айтганда такроран ҳар дам,
Сира босилмайди ҳаяжонгинам,
Сиздан олисларда аяжонгинам,
Кезган сарсонларим ўттиз бешдадир.

Укажон, кел ўтир ёнимда бир зум,
Ўтган болаликни хотирлайлик жим,
Сенга муштоқларим тошар лиммо-лим,
Қадди камонларим ўттиз бешдадир.

Тўрт ёққа тўрғайдек, учган тўрт синглим,
Ширин ҳандалакдан кесилган тилим,
Сизни соғинмоқдан сарғайган кўнглим -
Рангим сомонлари ўттиз бешдадир.

Ҳаёт китобимнинг севги қисмида,
Ишқ бор. Муҳаббат бор бугун жисмимда,
Битта паривашнинг мингта исмига,
Битган дostonларим ўттиз бешдадир.

Ўғлим бир кун келиб, ўғлон бўл элда,
Тутгин эзгуликнинг чироғин қўлда,
Сақла фидойилар белбоғин белда,
Сенга ишончларим ўттиз бешдадир.

Пардай юмшоқ қизим, полапон қизим,
Қора соч, қора қош ҳам қора кўзим,
Бўйнингда ёқутдек терилган тизим,
Меҳрим маржонлари ўттиз бешдадир.

Дўстим, ай дўстима, қайлардадурсан,
Яна қўлим етмас жойлардадурсан,
Мен ерда, сен доим ойлардадурсан,
Сенсиз сайронларим ўттиз бешдадир.

Шеърият — руҳимга тутинган ошна,
Сен менга ташнасан, мен сенга ташна,
Сен борки ҳаёт бор, ўттиз беш ёш на,
Шеърий фиғонларим ўттиз бешдадир.

ОНАМ ҲАҚИДА

Ғамгин нигоҳида олам фалсафа,
Асотир, афсона ҳамда ақида.
Дунё юмушидан тўхтаб бир дафъа,
Яна ёзгим келар онам ҳақида.

Сўзлаганга ўхшар турганда ҳам жим,
Сўзласа сўзлари гўзал, бежирим,
У умр йўлимда олий мутаржим —
Яна ёзгим келар онам ҳақида.

Саждага юзланар, кўкка юзланар,
Боламга дард берма дея бўзланар,
Боламга гард берма дея бўзланар,
Яна ёзгим келар онам ҳақида.

Ўзининг минг битта дарди бўлса ҳам,
Парвона бўлади гар шамолласам,
Меҳрин поёнида ёзганларим кам,
Яна ёзгим келар онам ҳақида.

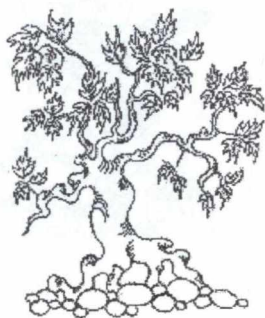
Ёзганларим айтгим келади ёддан,
Айтганда ўтказгим келади ҳаддан,
Қалбим куч олганда бу оху доддан,
Яна ёзгим келар онам ҳақида.

Умрим мангуликда бир кичик хужра,
Ҳаётда норавон йўллар кўп учрар,
Чигилли, мураккаб бу йўллар ичра,
Излари сарбоним — дадажонгинам.

Ўйчан ўтганимда ўша йўллардан,
Изингиз кўринар Мирзочўлларда,
Ёвлар тош отганда ўнгу сўллардан
Кўкраги қалқоним — дадажонгинам.

Сўзларим сочимдек нетай тўзиса,
Мен табиб изладим дардим қўзиса
Бировнинг мен томон тегса кўзи сал,
Дуоси дармоним — дадажонгинам.

ОНАМ ҲАҚИДА

Кутмаган бўлсам-да, кириб келди ёз,
Мен баҳор ёмғирин соғиндим биров,
Ўшал ёмғирларим қуйилган шаррос,
Кўзин жоласига келмас онамнинг.

Эшитсанг турфа хил қуй, наво бисёр,
Хониши дилларни буткул этар зор,
Оҳанрабо бўлган қайки оҳанг бор,
Айтган алласига келмас онамнинг.

Шеърият — кимгадир чакнаган дунё,
Кимгадир “кўланка анқиган дунё”,
Мендек шоирлари санғиган дунё,
Битта ноласига келмас онамнинг.

Олам милён гуллар билан йўғрилган,
Гўёки яхлит бир гилам тўқилган,
Аммо у етти туп райҳон суқилган,
Кафтдек даласига келмас онамнинг.

Ғанимлар қуршовин қаърида ўсдим,
Уларнинг баъзиси эди зўр дўстим,
Зирхдан бўлса ҳамки бош-оёқ устим,
Кўксин қалъасига келмас онамнинг.

Нимани исботлаб, нима қилдим ҳис,
Ҳақ йироқ, ҳақиқат олисдан олис,
Елкамда орттирган уч-тўртта юлдуз,
Сочин толасига келмас онамнинг!

ОНАМНИ КИМ АЛҚАР

Шундай ўғлим бор деб суюнган она,
Қоқилсам ўрнимга куюнган она.
Мен шуни ёзмасам куйиб кул бўлсин
Бошқа мавзудаги шеърларим ёна.
Гулни гулузордан ҳеч фарқламасам,
Онамни ким алқар, мен алқамасам!

Дадамга давранинг беришган тўрин
Меҳнати деб олган олқишлар зўрин.
Қишлоғини тўлиқ кўрмаган онам —
Бор олқиш деб билар ўғлин қалб кўрин.
У бир қараганда бир қалқимасам,
Онамни ким алқар, мен алқамасам!

У соддам, кўхлигим, мунис, мушфиғим.
У бўлмаса қайдан шеър, кўшиғим.
Шеърят аслида — назм фаслида
“Она” деб сўзлашдан бошланган машқим.
Буни фарзанд бўлиб ҳеч пайқамасам,
Онамни ким алқар, мен алқамасам!

Биз билган, билмаган Само қизлари —
Юлдузлар онадан узмас кўзларин.
Тун ерни ёритиб, кундузлар эса
Ухлар Кўк — онага босиб юзларин.
Шулар ҳам ғуж бўлиб ҳеч тарқамаса,
Онамни ким алқар, мен алқамасам!

Тўлқинлар денгизнинг тўп фарзандлари,
Ҳам шаффоф, ҳам шодон жигарбандлари,
Бирдан кўтарилиб денгиздан йироқ
Қайтиб денгизининг тутар бандларин.
Ўша тўлқинлардай бир чайқалмасам...
Онамни ким алқар, мен алқамасам!

Ўзи ҳам билмайди қачон ухлаган,
Йўлимга кўз тикиб доим йўқлаган,
Ичикиб, бир коса ошин емасдан
Соғинч, ҳижрон билан қорнин тўқлаган.
Шунча йўқловига бир йўқламасам,
Онамни ким алқар, мен алқамасам.

ОТАМ ИЗИ

Ҳотамга энг яқин сўз бўлган отам,
Сиздай сахий борми, сиздайин ҳотам.
Кўринган жуссаси кичик бўлса ҳам,
Борлиқда ҳиссаси энг катта одам.

Сиздан узоқ кетдим, не манзил излаб,
Ошна-оғайнилар орттирдим юзлаб.
Билсам қанотлари уйида қолган,
Полапон эканман, учмаган бўзлаб.

Не-не ҳаволандим уча қолмадим,
Учмадим, шаштдан ҳам туша қолмадим.
Сизнинг кафтингизни ўпиб, дон еган
Ўша каптарларча бўла олмадим.

Бориб ўзим отдим, пойгагингизга,
Бир ният қилдингиз юрагингиздан.
Бағирга босдингиз, тўйиб ҳид олдим
Қушлар иси келган кўйлагингиздан.

Билдимки баридан, баридан илло,
Ота кўнгли экан энг азим дарё.
Улуғ ҳам, қутлуғ ҳам, буюк ҳам э воҳ,
Табаррук дуо ҳам — отадан дуо.

Отажон, энг катта бойлигим ҳам Сиз,
Айтинг чўкай минг бор олдингизда тиз.
Саргардон бўлибман кўп йўл қидириб,
Йўлларимга йўлчи экан изингиз!

ОНАМГА МАКТУБ

Суви тошқин дарёдайин
Жўшқин, шошқин дунёда.
Ҳолим келиб сўргувчидан
Сўролмаслар зиёда.
Мени кўра олганлардан
Кўролмаслар зиёда,
Улар мени йўқ қилишар
Дуоингсиз, сенингсиз.

Тор, бетонли бу уйларда
Эт, суягим кўкарди.
Отам унда муштлашишиб
Кўз кўкартсам сўкарди.
Сўнг сен келиб, мукка тушиб
Овутишга чўкардинг.
Бунда овунчоғим — сочик
Кўз ёшимга сенингсиз.

У ердачи лойлар кечган
Тош калишлар менингсиз.
Пахса ҳиди анқиб кетган
Чит болишлар менингсиз.
Кеч кирганда қўй-қўзига
Ем солишлар менингсиз.
Бу ердачи онажоним,
Ўртар юрак сенингсиз.

Ток барглари деразамдан
Қилар тинмай томоша.
Томга чиқиб кетсам ҳамки,
Термулишар том оша.
Товонимга кириб кетди
Мих қоқилган тараша.
Бойласам ҳам, лойласам ҳам
Қон тўхтамас сенингсиз.

Ховлимизнинг бир четида
Райҳон гуллаб ўсгандир.
Унинг яшил баргларини
Атиргуллар тўсгандир.
Нон ёпар чоғ кафтларингни
Куйдиргандир чўғ тандир.
Саҳар чоғи нонуштам ҳам
Кулчаларсиз сенингсиз.

Армонимнинг айвонига
Ҳилол бўлди хаёллар.
Кўнгил эркам деб топгани
Кўчадаги аёллар.
Улар деди қўйинг энди
Яшолмайсиз менингсиз.
Менинг асли менлигим ҳам
Бўлмас эди сенингсиз.

Алам билан аралашиб,
Кетган ўзи ғамларим.
Тунлар сенинг ёдинг билан
Тугаёзар шамларим.
Она-бола каптарларга
Тўлиб кетган томларим.
“Ку-ку”лашса менинг жоним
Куйиб борар сенингсиз.

Офтобдайин нур-зиё бор
Онажон сен бор жойда.
Чехрангдаги ҳароратдан
Гуллар кирар чиройга.
Боқсанг агар дала томон
Эт тўлади буғдойга,
Кўнглимдаги навнихоллар
Ғунча очмас сенингсиз.

Мусофирлик тақдир экан,
Йўл паймонам эзмайди.
Само қизи юлдузлар ҳам
Ундан йироқ кезмайди.
Бир мен экан қалб оралаб
Шуҳрат йиғган бир дайди,
Кезиб топган казолигим
Қазо қилар сенингсиз!

ОТА РОЗИЛИГИ

Пайғамбар олдига бир куни келди,
Таъзим бажо айлаб қавмдош мўмин.
Ҳаяжондан титраб қўллари деди:
"Ҳижрат қилмоқ учун берингиз изн".

Расулуллоҳ шунда секин дедилар:
— Отанг ҳаётми ё ўтганми мўмин?
— Отам тирикдирлар ё Расулуллоҳ.
— Отангдан аввало сўрагин изн.

Мўмин ушбу Ҳадис мағзини чакди,
Ота ризолигин олди аввало.
Кўксида фарзандий бир меҳр балқди,
"Ота рози бўлса, ризодир Аллоҳ".

ОНАМ ЙИҒЛАР ЭДИ...

Кўнглим бекаси деб билган азизам,
Тун. Мижжа қоқмадим бўлмасдан мазам.
Сиз бефарқ ётдингиз, тонггача беғам,
Онам йиғлар эди менга қўшилиб.

Офтоб ердан олар экан тафтини.
Мен кимдан олайн айтинг, мафтуним!
Пешонамга қўйиб иссиқ кафтини,
Онам йиғлар эди менга қўшилиб.

Хаста дилга ўйлар келаркан хаста,
Хаста дил девори ғиштмаскан, пахса.
Онали уй экан ойдин, ораста,
Онам йиғлар эди менга қўшилиб.

Сизга суянмасам ким бўлсин суянч,
Айтинг, таянмасам ким бўлсин таянч.
Ўйинг меҳрдан ганч, кетсин дилдан ранж,
Онам йиғлар эди менга қўшилиб.

Бир оғиз ширин сўз — дард кетар олис,
Ширин сўз бўлмаса туйғулар ғализ.
Майли онамдайин эзилиб, холис
Йиғламанг, онамлар йиғлар қўшилиб...

ДАДАМГА

Одамлик олдида олимлик нима?
Одам уммон бўлса, олим бир кема.
Шу кеча бир савол қийнар кўнглим-а,
Сиздек бўлолмасам керак, дадажон.

Ким учун балки бош, кимга охирман,
Кимгадир бир сўзбоз, кимга шоирман.
Қўл етмас Зухрога ошиқ Тохирман,
Сиздек бўлолмасам керак, дадажон.

Юлдузнинг отаю-онаси само,
Ато танасидан яралган Ҳаво.
Танамда, қонимда бир дард, муаммо —
Сиздек бўлолмасам керак, дадажон.

Сиздаги соддалик ҳамда камтарлик,
Ёзса гар бўлади юзта дафтарли.
Менда-чи белги йўқ бирор мақтарли,
Сиздек бўлолмасам керак, дадажон.

Умрингиз мазмуни ҳалоллик ва ҳақ,
Сизни кўриш учун топмайман ҳеч вақт,
Онамга қўшилиб кутасиз илҳақ,
Сиздек бўлолмасам керак, дадажон.

БОЛАЛИК ВА ОНАМ

Болалик — умримнинг баҳори,
Қалбимнинг тўкилган оҳори.
Бояқиш онамни қаритган,
Бир бола эдим мен безори.

Онамнинг юзида ўшал чоғ,
Йўқ эди бир ажин, бирор доғ.
Табассум ва шодлик мужассам
Кўзлари чакнарни кўп қувноқ.

Бемисл гўзаллик инкишоф,
Кўксимда қад ростлар Кўҳи қоф.
Лек онам бошига кун сайин,
Оралар оқ гуллар, оппок, соф.

ДУО

Кўнглимга энг яқин сўз,
Кўнглимга қадалган кўз,
Ҳам дилсўз ҳамда ширсўз
Отамнинг насиҳати,
Онамнинг насиҳати.

Дўстлардан энг яқин дўст,
Йўғу боримда кам-кўст.
“Оллоҳ паноҳида ўс” —
Отамнинг насиҳати,
Онамнинг насиҳати.

Менга қанот бўлгайдир,
Менга нажот бўлгайдир
Шиддат, сабот бўлгайдир,
Отамнинг насиҳати,
Онамнинг насиҳати.

“Ҳалол бўлгин, тоза бўл,
Ҳиёнатга берма қўл,
Эзгуликка очгин йўл” —
Отамнинг насиҳати,
Онамнинг насиҳати.

Калимани ёд бил-да,
Ва доимо тут дилда,
Бўлар ҳурматинг элда” —
Отамнинг насиҳати,
Онамнинг насиҳати.

“Сени кўкка кўтарган
Лолангга қўл кўтарма,
Болангга қўл кўтарма” —
Отамнинг насиҳати,
Онамнинг насиҳати.

Ҳам Ҳазрат ҳамда Хизр,
Тили ҳам, дили ҳам бир.
“Оч бўлсанг ҳам тинч ўтир” —
Отамнинг насиҳати,
Онамнинг насиҳати.

“Бўлма майли бой моддий,
Бўл самимий ва оддий,
Бас келолмагай ёғий” —
Отамнинг насиҳати,
Онамнинг насиҳати.

Майли ёзмасанг ҳам шеър,
Лек қалбингда ўстир шер,
Халқ доимо мардни дер” —
Отамнинг насиҳати,
Онамнинг насиҳати.

“Юрт ишқида жон кечгин,
Ҳатто олов, қон кечгин,
Шараф ила шон кечгин” —
Отамнинг насиҳати,
Онамнинг насиҳати.

Юртдан ўзга — бегона,
Юрт отанг, юртдир онанг,
Бизга ҳам ота-она —
Отамнинг насиҳати,
Онамнинг насиҳати.

ОНАМГА МАКТУБ

Жон онам, кўзимнинг ўтли қароғи,
Мушфиқу муштипар кўнгли оппоғим.
Мунаввар этади нурли меҳрингиз,
Ўғлингиз кўксида саодат боғин.

Сиздан йироқларда хаёлга чўмиб,
Дийдорни кутарман кўзимни юмиб.
Овуниб, хаёлдан сўрайман таскин,
Соғинч ҳисларига дардимни кўмиб.

Йўлим пойлаб бедор ўтган кечалар,
Саҳар сув сепасиз — салқин кўчалар.
Бугун дам, жон болам келади дебон
Шошиб ёпгандирсиз ширмон кулчалар.

Балким, ҳовлимизда ялпизу райҳон,
Муаттар ҳид бериб кўкарган чунон.
Тарғил сигиримиз бузоқли бўлиб,
Тошқади лабидан сизгандир айрон.

Эсласам эсларим эсар сабодек,
Юрагим, керагим менга ҳаводек,
Тез кунда қайтарман, хайр, онажон,
Боши тошли, кўзи ёшли Ўтқирбек.

ОНАИЗОР

Кўнгиллари кўкка туташ онаизор,
Шодликлари ғамга уйқаш онаизор.
Бирор сабаб баҳонада сал кечикиб,
Ҳаялласам, юраги ғаш онаизор.

Саждагоҳдек муқаддасдир остонангиз,
Жаннат ҳури — малоиклар парвонангиз,
Ёритолсам қанийди қалб кошонангиз,
Бўлиб битта шам ё оташ, онаизор.

Муҳаббатнинг ўлкасида бўлдим Тоҳир,
Тош шаҳрида бўлдим олим, бўлдим шоир,
Лекин фарзанд бўлолмадим муносиб бир
Умрин сизга этолган бахш онаизор.

Оналарнинг кўнгли ўзи хаёлотдек,
Уни қамраб олган кенглик — самовотдек,
Эзгуликлар, гўзалликлар жам бўлган лек,
Етишмайди битта алқаш, онаизор.

Битта алқаш зурёдининг забонидан,
Хоҳ ўғли ё, хоҳ қизлари томонидан.
Эшитилган они, ўшал замонидан
Меҳрингизга буркангай нақш, онаизор.

Сиз-ла равнақ топар инсон жамияти,
Бозор, рўзгор турмушингиз моҳияти,
Кўрингайми меҳнатингиз якунати
Борми ўзи сизда чарчаш, онаизор.

Сўз излайман мадҳингизни оширувчи,
Сиз бунёдкор — гулдек тоза қалб қурувчи,
Кўзтуморим ёмонлардан яширувчи,
Пойингизга поёндоз Арш, онаизор.

Қадриятга қони қардош онаизор,
Аҳди бардош, бахти бардош онаизор.
Ҳаллослаган юки оғир бу ҳаётнинг
Бор дардига дарди адаш онаизор.

ОТАЖОН

Умр ўтиб борар мисоли карвон,
Олдинда не кутар билмайди инсон.
Ўғлим, кўрмагин деб умрингда армон,
Қилган дуоингиз асрар, отажон.

Қувлашиб ўтишар кун, ҳафта ойлар,
Кўзингиз қарийди йўлимни пойлаб.
Ҳар бир сўзингизга меҳрни жойлаб,
Қилган дуоингиз асрар, отажон.

Дердингиз: “Тақдир бир — камбағал, бойда,
Ҳаловат бўлар ҳақ ҳукмрон жойда”.
Мен йўқлаш ўрнига йўқлаб ҳар ойда,
Қилган дуоингиз асрар, отажон.

Куним қолганида бегоналарга,
Яқинга — ёт пулга, дугоналарга,
Термулиб кабутар, бедоналарга,
Қилган дуоингиз асрар, отажон.

Яхшилик қил, етим бошин силагин,
Ўлим тилаганга умр тилагин.
Толмасин деб, эзгу ишдан билагинг,
Қилган дуоингиз асрар, отажон.

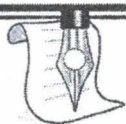

Агар ота сўзин бўлсанг шарҳламок,
“О” дегани унинг бағри кенг осмон.
“Т” дегани унинг бардоши нақ тоғ,
“А”дан аёндир у энг азиз инсон.

Жаннатга осмондир оналар пойи,
Она тимсолидир осмоннинг ойи.
Нақадар меҳр ва тароватга бой,
Она кўксидаги кўнгил саройи.

КЎЗИНГ КИПРИГИГА КЎНГЛИМ КЎЗМУНЧОҚ

*Чехраси дилимга ой бўлиб ботар,
Ботмаса дилимнинг ғамлари ўртар,
Кўзимда соғинчлар аланга тортар,
Севиб қолгандайман, севиб қолгандай.*

СЕВГИ

Кўнглимга тўпори ўйлар келади,
Оташин мисралар, куйлар келади,
Бу қиз туйғуларим нурга беледи,
Севиб қолгандайман, севиб қолгандай.

Кўзларимда кўрдим унинг кўзларин,
Нафақат кўзларин, балки ўзларин,
Ва бахтдан қизорган алвон юзларин
Севиб қолгандайман, севиб қолгандай.

Болари лолани кўрганидек хуш,
Лолачи, шабнамни кўрганидек туш,
Қалбимни банд этди гўзал бир юмуш —
Севиб қолгандайман, севиб қолгандай.

Чехраси дилимга ой бўлиб ботар,
Ботмаса дилимнинг ғамлари ўртар,
Кўзимда соғинчлар аланга тортар,
Севиб қолгандайман, севиб қолгандай.

Менга бир жилмайиб ширин боқсайди,
Кўнглим кипригига инжу тақсайди,
Қанийди шу сўзим унга ёқсайди —
Севиб қолгандайман, севиб қолгандай...

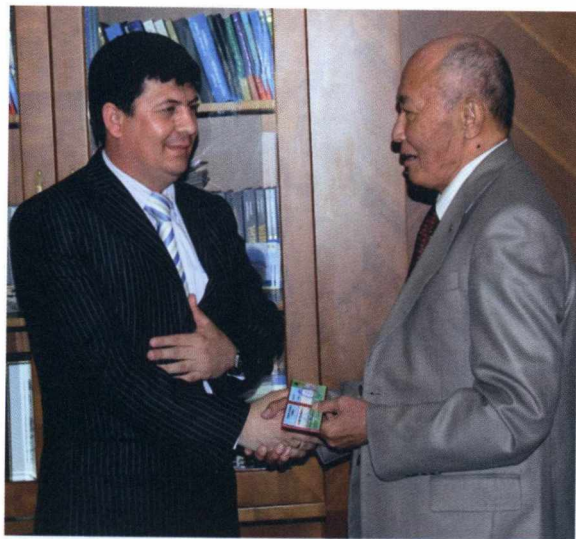
Онажоним билан. 2015 й.

Бухоро. 2016 й.

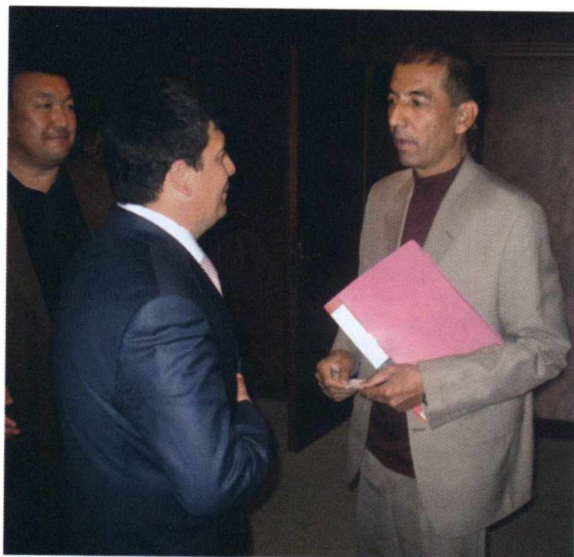

Докторлик ҳимоясидан сўнг. ТДЮУ. 2010 йил. 30 апрель.

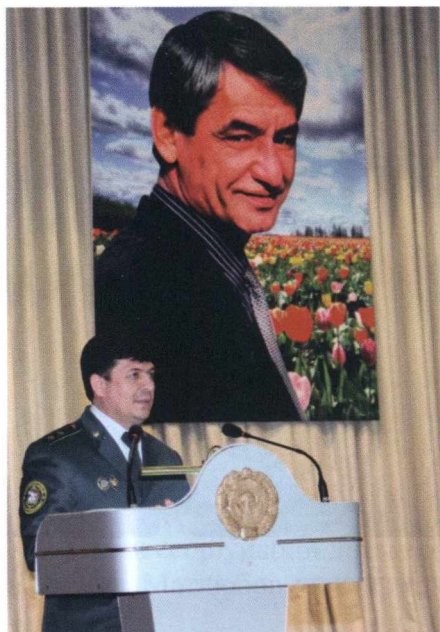
Ўстозбек!
 У. Ариповдан
 Ўнда ҳам
 Доим ўқув
 бўл.
 Ру.б.и.ф.
 2.02.03

Устоз Абдулла Орипов билан. 2008 йил, апрель.

Ўстозбек!
 Қаламнинг тиздаги ўқув
 бўлсин! Ақолимизни
 мўъжиза
 оламизга тўғай!
 Сирожиддин Саййид
 21.03.03.

Устоз Сирожиддин Саййид билан. 2007 йил, май.

Ушундан кее!
 71 сыйлов
 1000 551
 Ш. Юсуф

Муҳаммад Юсуфнинг шеърят кечасида.

Шоира Назира Ас-салом билан. 2014 йил, апрель.

Шеърят кечасида.

Таниқли шоир Ўткир Раҳмат билан Олий Мажлис
Сенатида. 2006 йил, апрель.

Профессор унвони дипломини генерал-лейтенант
Б.А. Матлюбов топширмоқда. 2017 йил, январь.

Ички ишлар вазирлиги фахрийлари билан, 2013 й.

Хитой полиция университети ректори билан.
Пекин. 2017 йил, май.

Исроил полицияси генерали жаноб Ури билан.
2013 йил, апрель.

Австрия полиция академияси бошлиғи билан.
Вена ш. 2016 йил, сентябрь.

Мюнстер, ГФР. 2016 йил, декабрь.

Халқаро анжуман, 2008 йил, апрель.

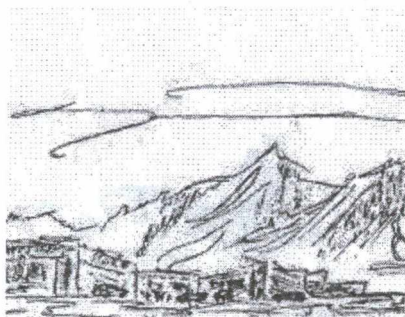

Германия Олий суди. Карлсруе ш. 2008 йил, ноябрь.

ҚҰЙИНГ ШАҲАРНИ

Гулим, тоғ қўйнида кутгил саҳарни,
Бундай тонглар ўзга маконда отмас.
Шаҳарда нима бор, мингта шаҳаринг,
Майса билан қурган суҳбатга етмас.

Тўрт совуқ деворнинг бир бурчагида,
Дилларни кундага солмайлик, эркам,
Лойшувоқ кулбамиз ҳур кечагидан,
Анвойи чечаклар нақадар кўркам.

Муҳаббатга ошномисан, айт,
Тоқатлари тоқ бўлган кўнгил.
Қаламимга буюриб бир байт,
Қоғозимнинг тафтига кўнгил.

Сиёҳлари жило таратган,
Қутлуғ сўзни этгин эътироф.
Ошиқларга гиналар отган,
Қора кунлар бўлсин бартараф.

Кўзиккан кўксимга келдингму кириб,
Кўзинг кипригига кўнглим кўзмунчоқ.
Кулгин, кулавергин коримни кўриб,
Кулганингда кўргум кўркингни кўпроқ.

ОШИҚ ҚЎШИҒИ

Зим-зиё тунимда ўзинг шамчирок,
Кўзим қароғида гуллар қизғалдок.
Қалбинг чорбоғида жой борми чоғроқ,
Биздек бахти қора шайдо ошиққа.

Боғлар мунаққашдир гул чиройидан,
Нечун мен оқайин ҳижрон сойида.
Келгин садоқатнинг оқ саройига,
Ёлғизликни кўрма раво бу ишққа.

Оппоқ бармоғингга такқанда узук,
Дил энтикиб кетар, кўзлари сузук.
Ўткирбек наздида насимсан нозик,
Сен билан тўлгайдир само қўшиққа.

ҚИЁС

Сочларинг қаърида чайқалмиш ҳилол,
Кўзларинг тубида тонглар отгандай.
Юзларинг шунчалар тоза ва зилол,
Унинг орқасида офтоб ётгандай.

Офтоб тин олгандай лабларингда ҳам
Майин жилолари олади жонни.
Лабларинг, кўзларинг, юзинг дам-бадам
Ёритишга шайдек олам-жаҳонни.

Оҳ, бу елкаларинг кокиллар тўсган,
Елкага боғланган таранг сийналар.
Улар шу пайтгача мағрур, тик ўсган
Ечвор тутқунликда ахир қийналар...

Сувратингни кўрганимдан сувратингни,
Йўргакладим юрагимга сийратингни.
Бу жаҳоннинг қай буржида яшайдирсан,
Айтгил яшаш давлатингни, сарҳадингни.

Ўшал ерда ошиқларинг бисёр ҳамдир,
Мурувват ҳам, муҳаббат ҳам жамул-жамдир.
Ўшал юртнинг шоҳ бўлгуси йигитлари
Ойжамолинг жилосига бир қарамдир.

Уйку бермас қошларингнинг камалаги,
Тун, қитиқлаб сочларингнинг жамалаги.
Ғарқ бўлсайдим кўзларингнинг уммонида
Эй, жаннатнинг фариштафеъл капалаги.

Адибажон, исминг ўзи кўп маъноли,
Кўрайин деб қизгинамнинг шод камолин,
Отажонинг, онажонинг ният қилган
Қизим бўлсин дея сўзнинг сўзамоли.

Бемор қалбга малҳам бўлса табибалар,
Ошиқ бўлса ҳабиб ҳамда ҳабибалар,
Табибларнинг, ҳабибларнинг тилидаги
Сўз йўлида заргар бўлгай адибалар!

ЧИРОЙЛИ

Оразингиз тўлин ойдан зиёда,
Қайрилма қошингиз ёйдан зиёда,
Хуршиди анбардек юзи ширмойим,
Сиз жуда чиройли, жуда чиройли.

Вафо водийсида унган чечагим,
Сиз менинг ўнгимсиз ҳамда эртагим,
Сизга ҳавас қилар Ширину Лайли,
Чунки сиз чиройли, жуда чиройли.

Отангиз бу юртда эрур машхур бой,
Тиллоси зарига қўшади чирой,
Пичоклари мойли, қозони мойли —
Бўлса ҳам қалбингиз ғоят чиройли.

Сизни ой деб билдим, куёш деб билдим,
Дилим дилингизга туташ деб билдим,
Муҳаббат юртида ошиқлар сайли
Сиз билан гўзалдир, сиз-ла чиройли.

Табиат тўридан топганим танлаб,
Қаҳратон чоғи ҳам куйдиргувчи қалб,
Жоним жонингиздан бўлганда жойли,
Ваҳ-ки, бўлар эди ҳаёт чиройли.

СУЮКЛИГИМ

Меҳри барча буюклардан буюклигим,
Ранжимагин, бўлолмадик бирга-бирга.
Кўклам чоғи чиқолмадик қир-адирга,
Бошқалардек юролмадик, суюклигим.

Қадри баланд, сарвқомат севиклигим,
Тақдиридан қувонган бир қулингдирман.
Бахтга борсанг, босиб ўтар йўлингдирман,
Бошқалардек юролмадик, суюклигим.

Сенинг билан, эркам, менинг тириклигим,
Қунлар ўтди бир-бирини аста қувиб.
Бахтли умр кечирсак гар, кетар ювиб,
Юракдаги "эсиз"ларни суюклигим.

РАВОНА БЎЛДИМ

Севгининг сеҳридан айланди бошим,
Селобга дўнмоқда кўздаги ёшим.
Айрилиқ имтиҳон қилар бардошим,
Тезроқ кел, ишқингда мастона бўлдим.

Мени деб ўксинар бечора онам,
Яратганга етмас биргина нолам.
Ришталар узилган, қилади алам,
Қавму қариндошга бегона бўлдим.

Бир минора қурдим дунёда танҳо,
Унинг қуббасига туташган само,
Бу дунё мен учун экан бевафо,
Сирли осмон сари равона бўлдим.

ИШОН

Қувраган дарахтдай қуларман қачон —
Исминг айта олмай қолса забоним.
Мен ишониб севдим, севгилим, ишон,
Ишончни қалбингга жойла, жаҳоним.

Бу олам бир гулзор, гуллари турфа,
Тиллари бир эса, диллари турфа.
Келолмасам агар сен бўлма хафа,
Ишончни қалбингга жойла, жаҳоним.

Сочингни силатмам субҳу сабога,
Алишмам унинг бир торин Зухрога.
Мен ука тутиндим меҳру вафога,
Ишончни қалбингга жойла, жаҳоним.

Кўнглим чаманида булбул сухандон,
Ишқ ила вафодан сўйлайди дoston,
Сендан ўзга гулга эмасман боғбон,
Ишончни қалбингга жойла, жаҳоним.

Муштоқ юрагимда мастонам менинг,
Сиз ўша парими эртақлардаги,
Ёноқлари алвон гуллолам менинг,
Кўкка ўрлаган тоғ-этаклардаги.

Тушимга кирасиз кўлингизда соз,
Раққоса хаёлим ўйнар айланиб.
Сиздаги оромбахш кўнғироқ овоз,
Мушфиқ ўйларимга кетар бойланиб.

Мужгони қуёшга айвон санамим,
Оймомога ҳижоб кокилингиз, ёр.
Бир қиё боқсангиз адодир ғамим,
Бир сўз десангиз гар дил куйлар алёр.

Ёмғирларга ўпич бермаган жоним,
Хуркиб самоларга боқмаган қиё,
Сиз ширин азобим, тотли армоним,
Сиз умрим йўлини ёритган зиё.

Ўтган иш саловот юртига элтди,
Йиғилган мактублар йиртилиб кетди.
Губор либосини ечган кўнгиллар
Қайта туғилгандек мақсадга етди.

Олам юз очмоқда юз ифорингдан,
Қайта, яна қайта эркалаб қучай.
Келинчак баҳорнинг шўх "ёр-ёр"ида
Хиромингни кўрдим, жоним, айланай.

Кечириш – шубҳасиз тухфаи калон,
Хатларда туғилди янги ёзувлар.
Бизнинг юракларни ювди бегумон
Мажнунтол илдизин чайган оқ сувлар.

Нолаи нидолар қолиблар кетди,
Ўтдек армонларни олиблар кетди.
Муҳаббат ҳисларин ортмоқлаб карвон,
Куйган кўнгилларга қайтадан етди.

Энди бизнинг диллар бегона эмас,
Самога бўй чўзар қўш юлдузсимон.
Буюк севгимизни қилгайдир ҳавас
Қиёматга қадар жумлаи жаҳон.

СОЧ

Қиз сочиға йигит умри ўралгандир,
Тарам-тарам турмакланиб буралгандир,
Шу қиздек ёр ато эт, деб сўралгандир,
Узун кокил туйғуларнинг талошида.

Мажнунтолни мажнун этган сочлари қиз,
Кокиллари ёғду, ўзи эса юлдуз.
Соллонади майда-майда ўриб ҳаргиз,
Мард йигитлар мафтун бўлар оташида.

Узун сочлар яширинган рўмолида,
Қирк кокил кўрк ойдеккина жамолида.
Алпомишдек мард йигитлар хаёлида,
Тим-тим қора сочлари-ю қарошида.

Товонининг тагигача ўпар кокил,
Қора сочлар ўралгандир бирам аҳил.
Ўзбекистон қучоғида учкун асл
Оқартирманг қора сочин ёш бошида.

Бўсалар, оҳ, тотли бўсалар,
Қанийди яна бир кўнсалар.
Соғинчдан инграган лабимга —
Тегиб куч бўлсайди қалбимга.

ЁРНИНГ ИТИ

Ёр қошига борган эдим ўртаб ҳижрон,
Ўксик-ўксик кўчалардан аста ўтиб,
Билган каби юрагимни ўртар армон,
Остонада кутиб олган ёрнинг ити.

Тангачадай кўзларида умид мудрар,
Жилваланган пўстинчаси дир-дир титрар,
Ёрим ётган гўша сари мени судрар,
Остонада кутиб олган ёрнинг ити.

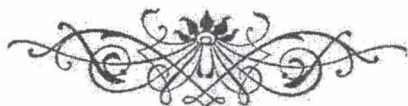
Хаёлларим учар аста висол сари,
Тоқатларим бўй кўрсатар ундан нари,
Орзуларим, армонларим бари-барин
Остонада кутиб олди ёрнинг ити.

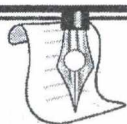
Қизғалдоқсан Фориш қирида,
Тановарсан танбур торида.
Жоним, оппоқ кўнглинг тўрида,
Шакаргуфтор ўзим бўлойин.

Осмонингда чароғон юлдуз,
Шамси анвор бўлойин кундуз.
Мадор кетиб, букилганда тиз,
Ёрим дегин, кучга тўлойин.

Ёқтирмасман асло пайсални,
Олсанг, олгин аниқ мўлжални.
Кучоғингда кутиб ажални,
Фақат сени суйиб ўлойин.

БИР ДЎСТИМНИНГ АРМОНИ

*Забун ҳолим мажнунона сўз истаюр,
Юз истаюр, шу юзга мос кўз истаюр,
Сахро кезмоқ, ёпинмоққа бўз истаюр,
Гулчехрамнинг фирогида, гулчехрамнинг.*

ЎТТИЗДАГИ СЕВГИ

Баҳромга

Қўл-оёғим боғлангандек туюлади,
Қўз олдимда тоғдек ғамлар уюлади,
Жамалаксоч, тийра қошли қизча эса.
Бунни кўриб ўз-ўзича суюнади.

Бу не дардким, оҳ, ўртаган ўттизимда,
Ишқ оловдек қалқиб турар нақд бўғзимда,
Ҳаё қайда, уятдан ҳам асорат йўқ,
На юзимда, на кўзимда, на сўзимда.

Ўттизимда бўйларимдан бўйлаган дил,
Шу ёшда, оҳ, билмам, нени ўйлаган дил,
Ола хуржун, оилали бўла туриб,
Уялмасдан «Севаман» - деб сўйлаган дил.

Бизни сира назар-писанд этмади у,
Тунларимда ҳаловат йўқ ҳамда уйқу.
Қуруқ лабим унинг ширмой лабларига
Битта гунча қадамоқни қилар орзу.

Кўзлари-чи, кўзларининг оташида
Шеърларимни ёқиб, ўзим ўртанурман.
Қўқда куёш нурларида жилоланган
Камалакнинг рангларига чулғанурман!

ҲАР НЕКИ КҶК БҶЛСА, ӢШАНДА БОРСАН

Кўнглимга қандайдир давронлар келди,
У бахтдан ҳаприқиб борар тобора.
Руҳим томонларга хуш насим елди,
Унга эшик очдим, ёпмам, Дилдора.

Бир ажиб лаҳзани туйгандайинман,
Лаҳзани севгига йўйгандайинман,
Ўзимни йўқотиб қўйгандайинман,
Сенсиз ҳеч ўзимни топмам, Дилдора.

Ҳар неки кўк бўлса, ўшанда борсан,
Субҳ чоғи ёғилган шудрингга ёрсан,
Мен учун ҳам гулсан, ҳам гулузорсан,
Чаманзорлар истаб чопмам, Дилдора.

Бир шоир боламан — Ўткир Муҳаммад,
Бироз телба ҳамда бир дарвешсифат.
Кел сенга тегмайман, тегмайман фақат,
Тўйиб термулсам бас, ўпмам, Дилдора.

Саболар елади, саболар елар,
Кўнглимга мунгли бир садолар келар,
Ўттизда бошимга тушмади нелар,
Шу ёшда дил бўлди, дилхаста хира,
Кутганим сизмасму, сизми Самира?!

Айтсам арзигулик, айтсам бетакрор —
Офтобни куйдирар оразингиз бор.
Тунлар кўчаларга чиқсангиз бир ёр,
Ой ҳам тортиб қолар тим ғира-шира,
Кутганим сизмасму, сизми Самира?!

Мунчоққа ўхшайди икки кўзингиз,
Бир қиё боққанда буриб юзингиз.
Ўйлайман сизмасму ва ё ўзингиз —
Менинг ҳаёлимдан кетмаган сира,
Кутганим сизмасму, сизми Самира?!

Иффат жисмингизга йўғрилган илло,
Моҳтоб чехрангизда бир олам маъно,
Фақат таҳсин этгум, фақат тасанно,
Жаннат сувларидек шаффоф, бокира,
Кутганим сизмасму, сизми Самира?!

Рашк этар камонлар қошларингизни,
Уммон тўлқинлари сочларингизни,
Келтирган бўлсам-да ғашларингизни,
Кўнглимдан ўтганин ёздим бир-бир-а,
Кутганим сизмасму, сизми Самира?!

Армоним севгини ичга ютганим,
Азобим армонни баланд тутганим,
Ўттизта йил кутдим, қайда кутганим,
Соғинч ҳамроҳ бўлди, ҳамроҳ — хотира,
Кутганим сизмасму, сизми Самира?!

РАЪНОЖОН

Кун кеч эди қаҳратон,
изгиринга бой эди,
Раъно ўшал оқшомда
мисли кўкда ой эди.
Мен эсипаст мастликда
билагидан ушлабман,
Ҳеч эсимдан чиқмас у
астагина «вой» деди.
Ўшал оқшом мендан хўп
аразлаган Раъножон,
Раъножоннинг кўзига
қандай қарай, онажон?!

Олтинсойлар олтинранг
кокилидан тошган сув,
Гўзал Сурхон аро у
дилбару, зебо, сулув.
Бир сўз айтайин десам,
тил танглайга қулфланиб,
Кўнглимни банди этган
ҳаяжон ҳамда кўркув.
Ўшал оқшом мендан хўп
аразлаган Раъножон,
Раъножоннинг кўзига
қандай қарай онажон?!

Сиз бор дейсиз, онажон,
қандай борай ёнига,
Аниқ биламан унинг
текканман нақд жонига,
Мингта сўздан тизилган,
минг бир гўзал шеър битмай
Ашъорларим олмас у
пинаги, парвоига.
Ўшал оқшом мендан хўп
аразлаган Раъножон,
Раъножоннинг кўзига
қандай қарай онажон?!

Бор-бор, дейсиз онажон,
жоним билан борардим,
Раъножонга дардимни
дастурхондек ёрардим.
Ёшликдаги шўхлик деб
ўзим оқлаб олдида,
Кўнмаса ёлворардим,
ялиниб ёлворардим.
Ўшал оқшом мендан хўп
аразлаган Раъножон,
Раъножоннинг кўзига
қандай қарай онажон?!

Бўйларининг ярмича
келмас асли бўйларим,
Анинг ўйин олдида
калтадир ҳам ўйларим.
Бор яраш, гаплаш кейин
уйлай улгинам, дейсиз,
Тушларимга кирар-ов
бу юришда тўйларим.
Ўшал оқшом мендан ҳўп
аразлаган Раъножон,
Раъножоннинг кўзига
қандай қарай онажон?!

ГУЛЧЕХРА

Тунларимни кўққис бузган тонгларим-эй,
Шуълаафшон этди зумда бўй, теграмни.
Сарғишми ё, сариқ бўлди рангларим-эй,
Гулчеҳрамнинг фироғида, гулчеҳрамнинг.

Забун ҳолим мажнунона сўз истаюр,
Юз истаюр, шу юзга мос кўз истаюр,
Саҳро кезмоқ, ёпинмоққа бўз истаюр,
Гулчеҳрамнинг фироғида, гулчеҳрамнинг.

Чехрасидан келгаймикан гулнинг иси,
Ё бормикан вужудида гулнинг туси.
Бутун таним ҳароратдан борар исиб,
Гулчеҳрамнинг фироғида, гулчеҳрамнинг.

Гулдай сарви бўйлар ҳамда гулдор қўллар,
Гул баданда гул бекатлар, гулзор йўллар.
Ҳушларимдан, тушларимдан кетмас улар,
Гулчеҳрамнинг фироғида, гулчеҳрамнинг.

Келақолсин, келмаса гар бўлар барбод,
Гул фаслида бошланажак гўзал ҳаёт.
Фақат қолар шунда мендан ушбу баёт,
Гулчеҳрамнинг фироғида, гулчеҳрамнинг.

ВИСОЛ

Бир ҳовли бор қишлоғимнинг чеккасида,
Тўлиб-тошиб анҳор оқар чаккасидан.
Мени мафтун этган ўша Мафтунажон
Шу ҳовлининг эркатои, бекаси-да.

Муҳаббатим юрагимга сиғмайди ҳеч,
Мафтунажон гапларимни уқмайди ҳеч.
Қачон кўрмай, дугонасин етаклаган,
Кўчасига битта ўзи чиқмайди ҳеч.

Тош кўчага япроқларин зардай тўккан,
Йўл ёқаси мажнунтоллар бошин буккан,
Бир вақтлари бувасига кўмаклашиб,
Бу толларнинг кўчатини ёрим эккан.

Мафтунани кўриб қалбим хўб увушди,
Тиззамгача шўх анҳорга аста тушдим.
Ёрга қараб мажнунтолнинг сочин тараб,
Ёр ўрнига мажнунтолни тўйиб кучдим.

Сув совуғи, толнинг захи қилди касал,
Бу бир йиллик севгимиздан битта мисол.
Эрга бериб қутилмасам дугонасин,
Шунинг билан якун топар бизнинг висол.

Шўхмисан сен билолмадим, шодонмисан?
Шаддодгинам ёки шоҳи жаҳонмисан?
Шу кунларда қалбим гирён айлайверар
Ёки қалбим ёққан оташ, тобонмисан?

Анов, осмон малаклари фаришталар,
Атрофингни нурдан беаб, саришталар.
Юрагингдан ҳаяжонли бир йўл кўрдим,
Жон ипимга туташган ул йўл – ришталар

Ҳали ҳануз қўлларим ҳам дод солади,
Маҳзун титроқ оҳангида куй чалади.
Чунки шу кун қўлинг ушлаб турганида
Кафтинг тафти дардларимни даволади.

Нон қайдадир, эл эгилиб дон экмаса,
Шараф қайда, эрлар эл чун қон тўкмаса,
Курашмоқлик – бу ҳаётнинг асосидур,
Айтгил жоним, жонон қайда жон чекмасам?!

Ошиқларнинг тилагига ўхшайдиган,
Маъшукларнинг юрагига ўхшайдиган,
Тилагим бор айтсам тилим титраб кетар,
Юрагим бор кеча-кундуз қақшайдиган.

Зора сизга шул зорларим борса этиб,
Мисраларим дил торингиз қўйса чертиб,
Қўнглингизнинг қўшкидан бир каптар учса,
Қўнглимизга қўнса уни ошён этиб.

Айвон этиб равшан қилса дилимизни,
Равшан этса ўнгимизни-сўлимизни.
Бир мулланинг никоҳимиз йўлидаги
Дуосига очсак икков қўлимизни.

МАДИНА

Марғилоннинг минг қизи,
Ичра юзи қирмизи.
Муҳаббатим малаги,
Муҳаббатим юлдузи.
Соғинчларим соф, чин-а,
Мадинажон, Мадина.

Ҳар бир қараш қиёда
Зеболигинг зиёда.
Келмасанг гар бораман
Марғилонга пиёда.
Аҳдимда ҳеч йўқ гина
Мадинажон, Мадина.

Кўзларингда кўнгилчам,
Кўрингандай сингилчам,
Нигоҳингда жавҳару,
Жавоҳир жилоси жам.
Севгим кучин кел, сина,
Мадинажон, Мадина.

Йўл қўйиб гуноҳ, шакка
Бошимдан ўтар чакка,
Жамолингдан ранг олар
Муқаддас шаҳар Макка,
Ҳам мунаввар Мадина
Мадинажон, Мадина.

ХУРСАНОЙ

Сени кўришни ғамда
Хоҳламайман, Хурсаной.
Сен ранжиган оқшомда
Ухлолмайман, Хурсаной.

Юзингдаги ҳар кулгич
Бир олам хандонга бой.
Хурсанд юрсанг сен тенгсиз
Хурлиқосан, Хурсаной.

Бу беш кунлик дунёда
Хурсанд юрган ютган-ку.
Ёр топишиб зиёда
Кафтларида тутган-ку.

Ғамга ботсин-эй ўша
Ҳижрон кўзин ёпганлар.
Шодлансинлар ҳамиша
Ўз бахтини топганлар.

Сен завку шавққа тўлиб
Кулсанг, кулар кўкда ой.
Исмингга монанд бўлиб
Шодланиб юр, Хурсаной.

ИҚРОР

Малоҳатсиз куним ўтмас Малоҳатсиз,
Малоҳатсиз туним ўтар ҳаловатсиз.
Бўлмасам гар иқрор бугун барчасига,
Бу дунёдан ўтаман-да муҳаббатсиз.

Сўроқ эди унинг ҳар бир киприкчаси,
Нигоҳлари кўзимизнинг кўприкчаси.
Сочи тегса сийлов билиб суюнарни,
Ул санамнинг оппоққина тўпиқчаси.

Унга ошно эди қалбим тупкариси,
Тупкаридан ҳамки олис, илгариси.
Унинг кўнгли, менинг кўнглим тулпор бўлса,
Бошланарди ўртада ишқ кўпкариси.

Жанжаллашиб қолар эдик ўқтин-ўқтин,
Оқибатни қилар эдик остин-устин.
Била олмай ғавғоларнинг сабабини,
Муҳаббатдан курган эдик баланд устун.

Шум янгалар бир кечада қарши олди,
Юрагимга уюм-уюм алам солди.
Соғинч ҳақда ёз энди, деб ҳиринглашиб,
Чўнтагимга учи синган қалам солди.

Билолмасман ким синдирган унинг учин,
Шунинг учун қоронғудек менга очун.
Кунимда ҳам, тунимда ҳам бўғзимда ёш,
Эҳ, билишмас бу янгалар ишқнинг кучин.

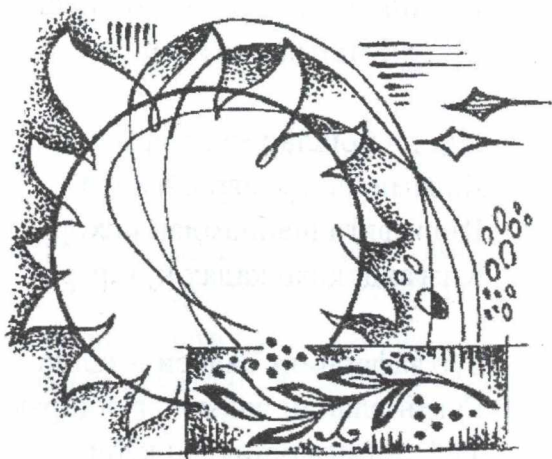
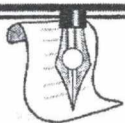
Кетгим келар оқшомлари ишкомларга,
Ишкомларни орқа қилган оқшомларга.
Ётгим келар юлдузларга термулиб хўп,
Чиқиб олиб қизғалдоққа мўл томларга.

Малоҳатсиз куним ўтар ҳаловатсиз,
Малоҳатсиз туним ўтмас Малоҳатсиз.
Бўлмасам гар иқрор бугун барчасига,
Муҳаббатсиз умрим ўтар, муҳаббатсиз.

Мен уйландим, Малоҳат ҳам тегди эрга,
Энди келмай қўйди бизнинг Янгиерга.
Айни чоғда иккимиз ҳам оилали,
Бало борми яна ёндим, деган шеърга.

Бало йўқ-ку, бола бор-да ҳар ўртада
Ҳам умид бор туғилажак кун эртадан.
Қотиб қолган бўғзимда бир иқрорим бор
Эслаб қўйсин йил ораси бир мартадан:

"Муҳаббатсиз яшолсам-да муҳаббатсиз,
Нима қилай, яшолмайман Малоҳатсиз!"

*Юриш бошлар музаффар баҳор,
Қадамидан гуллар кўкарар,
Шарафига шабнамдан наҳор
Қизгалдоқлар қадаҳ кўтарар.*

КЎКЛАМ СУРУРИ

Насибага

Март — баҳорга очилган эшик,
Ташқарида қолган қиш ночор.
Борлиқ борар севинчдан жўшиб,
Эриб битар энг охирги қор.

Юриш бошлар музаффар баҳор,
Қадамидан гуллар кўкарар,
Шарафига шабнамдан наҳор
Қизғалдоқлар қадаҳ кўтарар.

Зўр зафарнинг садоси — залпи —
Гумбирлайди чакмоқ, гулдирак.
Тўй, айёмга ошиққан каби
Ирмоқчалар чопар чулдираб.

Севинч тошиб келади ичдан
Табиатда байрам, тантана.
Қаҳри қаттиқ қаҳратон қишдан
Ғолиб келди яшиллик яна.

НАВБАҲОР

Баҳоройга осмон юборди совчи,
Заминга қуйилди сим-сим шалола.
Майса ёноғида жилмаяр томчи,
Кўклам санъатини айлар ҳавола.

Булутлар қуёшни асир олдилар,
Ёмғирга юзларин ювди қир, дала.
Лолалар мавжланиб кенг адирларда,
Томчини кўтариб туришар, қара.

Қишлик пўстинини тимдалаб аста,
Ўрик шохи куртак отар сузилиб.
Тонгги шабадага бўлиб пайваста,
Шудринг кўкатлардан кетди узилиб.

Меҳр гултожини бошига такиб,
Турналар ер ўпар соғинч наҳридан.
Лолалар мавжланар кўкларга боқиб,
Заминнинг сийнаси — тоғлар бағридан.

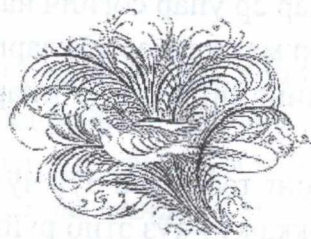
Қуёшнинг тафтидан бўй чўзар гуллар,
Капалакка кўз-кўз этиб рўйини,
Куртаклар туғилган кунда булбуллар,
Шодланиб мадҳ этар "Наврўз" куйини.

КУЗ МАНЗАРАСИ

Куз борлиқнинг етуклик фасли,
Ҳамма нарса пишиб етилган...
"Бу ҳаётдан мурод не асли?"
Гўё аста идрок этилган.

Чуқур ўйга берилган каби
Дарахтлар ҳам чайқалар ғариб.
Куёшнинг ҳам пасайган тафти,
Аввалгидай қиздирмас ёниб.

Сокинлашиб қолган сой, ариқ,
Шовқин солиб, кўпириб тошмас.
Жиддий тортиб боради борлиқ,
Борлиқ вазмин, ошиқиб шошмас.

ПАХТАГА

Юзларинг оқ сенинг, бағринг эрур оқ,
Оқни эҳром этган Ҳазрати инсон.
Бойлик келтиргувчи ризкин излабоқ
Шаффоф рангларингдан топган шухрат-шон.

Бир сиқим тупроққа бир чигит экиб,
Юзидан оташин нур ёғиб ҳар он.
Бунёд бўлгунингча минг бир дард чекиб,
Кузнинг келишини кутади деҳқон.

Мана, яшил бўйинг кўтариб турар,
Оқ момиқлар таққан чанокларингни.
Жилмайган қуёшдан умрингни сўрар,
Ўпиб терлар оққан ёнокларингни.

Сен ўзбек халқининг йиллик меҳнати,
Мустақил юртимнинг йўлидирсан — оқ.
Сен ўзбек заминин зўр қаромати,
Оқликка бурқарсан мўминни ҳар чоғ.

КУЗ

Куз она заминга бўлибди меҳмон,
Заррин бўёғи-ла боғларни безаб.
Булутлар самода тизишар маржон,
Шаффоф томчиларни ер томон элаб.

Дарахтлар ялтирар мисоли тилла,
Полизда қовунлар ташлаган палак.
Гуллар қулоғига тақилган сирға —
Кўркамлик тимсоли жажжи капалак.

Дутор торларидек тортилган эгат —
Устида гўзалар таратмоқда нур.
Чаноклар мисоли шарқона сават,
Оқ момик кўтариб туришар мағрур.

Хазонрезги боғдан олишиб тупроқ,
Қушлар кўтарилар йироқ юрт сари.
Балким, уларни ҳам ўртайди фироқ,
Ёдга тушиб юртим гўзалликлари.

ҚИШ

Ташқарида совуқ, аччиқ қахратон
Берилиб ойнага нақш ўяр аёз.
Қуюн қор учқунин ўраб шодумон,
Кўкка кўтарилар мисоли дорбоз.

Қор ёғар яланғоч боғлар устига,
Хазонлар совуқдан қотган, қарахтлар.
Туш кўрар буркалиб қишлик пўстинга
Саратон чоғини оппоқ дарахтлар.

Қорнинг учқунларин юнгига тақиб,
Товушқон инидан аста йўрғалар.
Арчадаги сўнгги ёнғоқни чақиб,
Кафтида қор қисиб турар қарғалар.

Қор қулар қарғанинг қанотларидан,
Қишнинг қаттиғидан қирлар қисирлар,
Қахратонда кўкнинг қаватларидан
Қаддин кўтармоқда кумуш қасрлар.

Ёғаётган гиж-гиж қор зарралари
Ошифтадир ўзин заминга бериб,
Майсанинг титраган ниш қирраларин
Учига урилгач, кетмокда эриб.

Сўз йўқ, таъриф этсам унинг жамолин,
У наққош, у рассом, у эрур меъмор.
Фасллар ичра у топган жамолин,
Ўзига яраша эҳромлари бор.

Қишни эҳсон этган Момо Ҳаволар,
Қор Одам Атонинг сочларидек оқ.
Оқ тинчлик, оқ хурлик, оппоқ дуолар
Иймондан муслимга беради сабоқ.

КАЙФИЯТ

Оппоқ-оппоқ қорларни мен ҳидладим,
Улардан анқиди муаттар бўйлар.
Оппоқ-оппоқ қорларни мен тингладим,
Улардан таралди ажиб, шўх куйлар.

Ёғаётган ҳарир қорда кўрдим мен
Олча гулин елдаги шўх рақсини.
Ёғаётган ҳарир қорда кўрдим мен
Келинчак баҳорнинг сулув аксини.

БОЛАРИ

Сиз йўқ, боларига мен ёр тутиндим,
Масканимдир энди атиргул мавзун.
Сизни унутмоқни дилдан ўтиндим,
Яна кечган қанча тунларим маҳзун.

Қадам қўйсам манзил кўринар йироқ,
Товонимга тошдек осилган гуноҳ.
Болари болидан чекинди фироқ,
Муҳаббатим топди меҳридан паноҳ.

Гулдан гулга учиб шодон кезамиз,
Саҳардан шомгача йиғиб тотли бол,
Биргамиз – ўзимиз бахтли сезамиз,
Қуёшдек чарақлаб нур сочар иқбол.

Райҳон шохларига арғимчоқ осиб,
Тўйгунча учармиз, дил туйиб лаззат.
Гулзордан топганим менга муносиб,
Шоирлигим қилмас сиздек маломат.

ҚОРҚИЗ

Осмонлардан оппоқ-оппоқ ёққан ўшал қормикан,
Қорлар ичра хўп соллона юрган бизнинг ёрмикан.

Оппоқ паркү кийган гўзал қамаштирди кўзларим,
Муздай қотди бўғзимда оҳ унга айтар сўзларим.

Оппоқ унинг юзлари ҳам оппоқ унинг қўллари,
Ёноғининг ёнгани оҳ, ёритади йўлларин.

Тирноқларин устларига аёзбобо нақш чизган,
Бўлиқ-бўлиқ лабларидан қиём-қиём бол сизган.

Қорқизмидир ва ё балки, у ҳам инсон боласи,
Балки бордир биздек унинг амма, тоға, холаси.

Қиш ўтмасдан совчи қўяй унинг кумуш қасрига,
Эриб кетиб, қолмай яна қаҳратоннинг қасрига.

БОҒ САЙРИ

Заррин офтоб нурларингни сочмагин, қўй,
Зарингга зеб, зебо қара, кўрсатар бўй.
Ёри ила боғлар кезиб сурмоқда ўй,
Чўмиб ўшал ширин туйғу - муҳаббатга.

Тошни ёрган булоқлардан сувлар татиб,
Қўнғироқдек кулгулардан хандон отиб,
Шабнам ювган майсаларга ботиб-ботиб,
Чўк тушишар, давра куриб машваратга.

Кўриб қолса кезган бирга-биргаларни,
Атиргуллар чаманлардан йўрғаларди.
Капалаклар тақар тилла сирғаларни,
Чиқса агар икки дилдош саёҳатга.

Учрашишар кўп ошиқлар боғ четида,
Бири кетса, бири келар сўнг кетидан.
Ҳаёт ўтар, тонмагайдир ишқ ўтидан,
Боғлар кезиб етишганлар саодатга.

Биллур беланчакдан бўйлайсан бедор,
Бахмал боғларингда булбуллар бисёр,
Баҳраманд бўлайлик, бағринг беғубор,
Бахтга бошлагувчи бебаҳо баҳор!

МАКТУБ

Фориш ёкда кўкардиму баҳоргинам,
Мунчоқ этиб ғунчаларин қизғалдоқни.
Мени ташлаб қучиб кетдинг дилдоргинам,
Чўққилари оқ қалпоқли анов тоғни.

Токларининг йиллар ўтиб бўйи чўккан,
Ишкомларни ёр қилдингми, дилрабо ёр.
Боболаринг бир вақтлари кўчат эккан,
Боғларингда юрибсанми, парирухсор?

Ўсмаларга ўптириб сен қаро қошинг,
Қуриб қолгач, йиғлаб-йиғлаб қоларсанми,
Тонг саҳарда бойчечакка эгиб бошинг,
Шабнамларга юзинг чайиб оларсанми?

Ўйларимдан сира кетмай қолди Фориш,
Ҳижронимнинг ўртаб тинмай шахдларини,
Тилар сенга ўксиганча қучиб болиш,
Ўткирбегинг дунёнинг бор бахтларини.

Кўзимда кенгайди кўкламнинг кўки,
Кўкракдан кўкариб кулди куртагим.
Кўнглимга кўкликни кийдириб келди,
Келинчак кўкламим — кунда керагим.

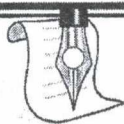
Сен кетдинг, баҳорим, жуда йирокқа,
Осмоним тарк этди суйган ҳилолим.
Орзулар дош бера олмай фирокқа,
Самога бош олиб кетди хаёлим.

Нихолим боғимнинг тўридан жой ол,
Анордай қизариб, нокдай уялиб.
Суюб яшагандай сувни мажнунтол,
Интиқ боғбонингга тургин суяниб.

УСТОЗ – ОТА

*Ичимдан аланга тортар ҳисларим,
Кўксимдан отилиб бормоқда нидо.
Тотлидир ўғити, нон ва тузлари,
Ёвдан устозимни асрагин Худо!*

Ичимдан аланга тортар ҳисларим,
Кўксимдан отилиб бормоқда нидо.
Тотлидир ўгити, нон ва тузлари,
Ёвдан устозимни асрагин Худо!

Халқ деб, ҳалолликни солган қалбига,
Таъриф йўқ сийрати ҳамда таъбига,
Кулиб жавоб берар душман зарбига,
Ёвдан устозимни асрагин Худо!

Танти, меҳридарё, инсон – беназир,
Наздимда уларни кўллаган Ҳизр,
Сўзлашсам юракдан қиламан ҳузур,
Ёвдан устозимни асрагин Худо!

Ичдан пишиб кетган писмиқлар кўрдим,
Билмай баъзиларин ёнида юрдим,
Кейин йиқитдилар, лек аранг турдим,
Ёвдан устозимни асрагин Худо!

Ёв ҳам аслида-ку, дўстингдан бири,
Билиб олар борки, асроринг-сиринг,
Сўнгра хужум қилар ортдан яширин,
Ёвдан устозимни асрагин Худо!

Роҳатни алишган меҳнатга шонли,
Табассуми дилдан, сўзлари жонли.
Ҳаёти бахт бўлсин ҳамда хуш онли,
Ёвдан устозимни асрагин Худо!

ФИДОЙИ ЙИГИТЛАРГА

Истиқболи улуғ, иқболи баланд,
Йигитлар бор ҳали бермайдиган панд,
Бўйи чинорларнинг бўйига пайванд,
Шерлар кучи яшар билакларида.

Хайҳотдек оламда одам ҳаммаёқ,
Ичида марди кам, аксари кўрқоқ,
Кўплари ҳасадгўй, камдир кўнгли оқ,
Эғнидаги оппоқ кўйлакларидай.

Тўхтовсиз айланар фалак гардиши,
Чигал, мураккабдир дунё юмуши,
Лек унда бир иш бор, у – Ватан иши,
Ўсгай фидойилар юракларида.

Илм имконларин бошга сингдириб,
Нокас, дилозорнинг белин синдириб,
Орни сабот деган отга миндириб,
Етаклаган номус йўлакларидан.

Ёр этган, бор этган ота дуосин —
Йигитнинг бўлмайди ҳеч муаммоси.
Бошидан баландга учган Хумоси,
Кезгай бахт-саодат фалакларида.

Равон бўлгай албат умр йўллари,
Нарвон бўлгай Ҳақга очик қўллари,
Кун сайин нурланиб ўнгу сўллари,
Учгай фалакдан ҳам юксакларида!

Измингизда шиддат ҳамда шижоат жам,
Сабрли эр бўлмас ҳеч ҳам ҳаётда кам,
Сизда бордир ҳавас қилсак арзигулик —
Юз йигитга етар сабот, матонат ҳам.

Ҳалол бўлинг, ҳалол ишланг дерсиз доим,
Ҳалолликни хуш кўради деб, худойим.
Сиздек кўнгил кулолининг кўли билан
Пишиб борар зуваласи қорган лойим.

Тоқат тугаб, ғазаб отин кўшасиз-да,
Бир уришиб, бир ҳовурдан тушасиз-да.
Дерсиз “Сўксам, сизни яхши бўлинг дейман,
Ука шундай аста-аста пишасиз-да”.

Илму-фанни сал чеккага қўя турай,
Сиз-ла ҳаёт илмидан хўп суҳбат курай.
Эзгуликнинг йўлларидан етаклайсиз,
Сиз бўлсангиз, чарчамайман қанча юрмай.

Ёрини ҳам унутмаган туриб минг иш,
Ёр васлига етолмагай мингта ташвиш.
Ёдда тургай минг иш аро, ёри билан
Телефонда лоақал бир бор сўзлашиш.

Рухим буни завқ оладир кўрган сари,
Кўнгиллардан очиб янги сардафтарин.
Бу сабоқдан шогирдлар ҳам уйга шошар,
Аёлининг атрофидан кетмай нари.

Ахир, устоз сўз айтишни билолмасам,
Қойил қилиб сўзни сўзга улолмасам.
Қандай шогирд, қандай шоир бўлай тагин
Дилдагидек Сизни таъриф қилолмасам.

Кезсам ҳамки, титсам ҳамки бу жаҳонни,
Топмам сиздек отасига меҳрибонни.
Бу меҳрлар бир кун келиб дарё бўлгай
Яшнатишга қодир неча биёбонни.

Алёр айтиб кириб боргай ҳар бир жонга,
Сахро диллар айланажак гулистонга.
Улуғ ишга айланиб юрт ҳимояси,
Ватан ишқи сингиб боргай юрак-қонга!

Имонини бутун этган ўзинг уни,
Бутун этган тўрт мучасин яратиб соғ.
Ихтиёринг билан сенинг борар униб,
Паноҳингга олгин уни ўзинг Оллоҳ!

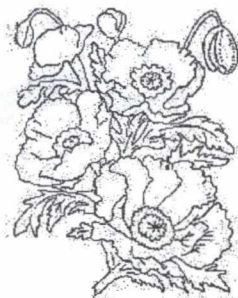
Хизмат учун кечиб ҳатто ҳаловатдан,
Юрагига ҳалолликдан қадар байроқ.
Кечар ҳатто зиёратдан, саёҳатдан,
Паноҳингга олгин уни ўзинг Оллоҳ!

Тилар фақат яхшилиқни одамларга,
Кўнгли мисли қордай тоза, қордайн оқ.
Дўқ уриши ўхшаб кетар дадамларга,
Паноҳингга олгин уни ўзинг Оллоҳ!

Имкониини топган захот ошиқади,
Олмоқ учун ота-онасидан дуо.
Шу дуо-ла фақат олға, борар дадил,
Паноҳингга олгин уни ўзинг Оллоҳ!

Ёғилади шу дуолар ёмғир бўлиб,
Унинг орзу йўлларида яшнатиб боғ.
Бу боғдаги ёт ўтларнинг барин юлиб,
Паноҳингга олгин уни ўзинг Оллоҳ!

Ранжимасин сўзларимиз гўр бўлса гар,
Ранжимасин жумлалари чикса қолоқ.
Таърифлари ёзса бўлгай юзта дафтар,
Паноҳингга олгин уни ўзинг Оллоҳ!

УСТОЗ – ОТА

Етмиш ибодатдан афзал фазилат бу – илмдур,
Илму урфон бешигини тебратган ўз элимдур.
Соҳибқирон тиғи эмас қалам олган дунёни,
Қаламини қалбда тутган одам ҳамда олимдур.
“Устоз – ота”, “Ота – устоз” деган бизда боболар,
Бизни қўллар устоз доим, Сизлар қилган дуолар!

Сиз олимсиз, одабийлик уруғини сочолган,
Адолатнинг нурлари-ла адоватдан ўч олган.
Қатъиятни ҳам саботни байроқ қилиб ўзига
Қонунчилик тилсимларин билими-ла ечолган.
“Устоз – ота”, “Ота – устоз” деган бизда боболар,
Бизни қўллар устоз доим, Сизлар қилган дуолар!

Ҳалолликдир шиорингиз, имонийлик — пок ният,
Қўлингиз пок, дилингиз пок, ҳам пок

Сизда руҳият,
Тили бошқа, дили бошқа одамлардан сақласин,
Оқил одам кўп бўлса гар, бўлар одил жамият.
“Устоз — ота”, “Ота — устоз” деган бизда боболар,
Бизни қўллар устоз доим, Сиз қўл очган дуолар!

Яхши ҳосил берар дарахт бўлса агар парвариш,
Ҳаётга кўрк қўшар доим самарали ҳар бир иш,
Улуғ юртда давом этсин ушбу улуғ анъана —
Устози-ла фахрланиш, шогирд ила мақтаниш.
“Устоз — ота”, “Ота — устоз” деган бизда боболар,
Бизни қўллар устоз доим, Сиз қўл очган дуолар!

ИЗҲОР

Муҳаммад Юсуфга

Илҳом келар шеърларингиз
ҳар ўқиган заҳоти,
Сатрлардан олдим ором,
олдим ҳузур, роҳатим.
Ҳатто аҳён ёдга келди,
илк севги — муҳаббатим,
Устоз қандай синоат бор
Сиз яратган шеърларда?!

Кўзларим шод, ул самимий
сўзларингиз йигириб,
Бармоқларим улгурмайди
саҳифалар ўгириб,
Толиққанам гоҳ сезмайман,
гоҳ сезаман, югуриб
Пешонамдан лак-лак бўлиб,
томчилаган терлардан.

Устоз, бугун шеър нелигин
шеърингиздан англадим,
Ҳар сатрингиз юрагимнинг
ювди ғубор, зангларин.
Харитадай тасвирлабсиз
собик тузум “жанг”ларин,
Ва бугун оқ тонг отганин
бизнинг она ерларда.

Ул даврнинг бўлган ўзин
тоши ва тарозуси,
Ҳар сатрингиз даъват экан
очмоққа халқ уйқусин,
Озод бўлмоқ орзуси-ю,
озод юртнинг қайғуси,
Бўлар фақат юрагида
йўлбарс ўсган эрларда.

БИЗ БОШҚАМИЗ

Устоз Муҳаммад Юсуфга

Биз ўзбекмиз, ўзи майин, сўзи қизиқ,
Саломдан сўнг ҳол сўраймиз чўзиқ-чўзиқ.
"Шоир" дея кулганларнинг кўнгли бузук,
Самимиймиз, сабога ҳам "салом", оғам.

Юзин кўрмай, уйи куйсин юлғичларнинг,
Китоб кўрмай ўзин доно билгичларнинг,
Ўзи ёзмай, ёзганлардан кулгичларнинг
Бағри тўла бижғиб кетган алам, оғам.

Шўх қизларнинг суқ боқиши дилга дори,
Нигоҳлари бизни йўллар илҳом сари.
Кўринсак-да бироз шўхроқ — дил жайдари,
Қишлоқданмиз, қуролимиз қалам, оғам.

Бир кун келар, етармиз ул хуш онларга,
Жайронларга тўлган манзил — сайхонларга,
Кўнгил содда, суянамиз райхонларга,
Улар ҳам бир Яратгандан калом, оғам.

ШОИР ҚАДРИ

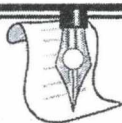
Ўзига бек она халқ,
Кўнгилга сўзни жойла.
Шеърятда урган балқ,
Абдуллангни авайла.

Озодлик замондоши,
Маънавият йўлдоши,
Қодирийнинг адаши —
Абдуллангни авайла.

Ноҳақ тегиб кўп тошлар,
Шеърга кўчди кўзёшлар,
Метин экан бардошлар,
Абдуллангни авайла.

Иймонини ёқлаган,
Забонини сақлаган,
Миллатини оқлаган,
Абдуллангни авайла.

Тарозуда жуфт палла —
Адабиёт — Абдулла,
То жаранглар баралла,
Абдуллангни авайла.

*Шоир тиним билмай тебратар қалам,
Муҳаббат юртида девона сайёҳ.
Бироқ бир кун келиб қилади алам,
Кўзин қарогини доғ қилса сиёҳ.*

Бўйнимда маржондек гуноҳлар тизим,
Шайтон юрагимни захга белади.
Ўзимдан воз кечгим келар азизим,
Ўзимдан айрилиб қолгим келади.

Юзимни, бўғзимни ювиб ёшларга,
Ўзимни баланддан отсам тошларга,
Қарсиллаб тегсаю, тошлар бошларга,
Ўзимдан айрилиб қолгим келади.

Ростимга ёлғонни йўйганларим рост,
Кейин азобидан куйганларим рост,
Ўзимни йўқотиб қўйганларим рост,
Ўзимдан айрилиб қолгим келади.

Чин дўст топиш жуда оғир иш экан,
Ҳақиқий дўст орзу ва ё туш экан,
Баҳорим куз экан, ёзим қиш экан,
Ўзимдан айрилиб қолгим келади.

Ўзимча ўзимга керагим қадар,
Ўзимни дўст билдим юрагим қадар.
Армон бўлиб қолган тилагим қадар,
Ўзимдан айрилиб қолгим келади.

Адолатни адоватга юзлашга,
Ўз эркинг бўлса-да, эркин сўзлашга.
Душман бўлиб чиққан дўстни "туз"лашга
Матонат етмади, матонат.

Сабр-тоқат билан омад кутишга,
Дард келса, чиқармай ичга ютишга,
Яшириб бўлса ҳам, белбоғ тутишга,
Қаноат етмади, қаноат.

Қишлоққа вақт топиб бориб туришга,
Белўроқда беда, пичан ўришга,
Онамни йилда бир бориб кўришга,
Шижоат етмади, шижоат.

Бир умр ечмасдан дўппи кийишга,
Отам жавонидан китоб титишга,
Ҳаётга ҳамоҳанг шеърлар битишга,
Жасорат етмади, жасорат.

Фақат бекам билан бирга бўлишга,
Бош қўйишга у-ла битта болишга,
Севилиб ва андак севиб ўлишга,
Муҳаббат етмади, муҳаббат.

ИҚРОР

Гоҳо оддий гап тузишни қиёлмайман,
Шунинг учун ҳеч шоирман деёлмайман.

Илҳомимни қитиклайди гоҳ илҳақлик,
Гоҳо ҳижрон, гоҳо армон, гоҳ ноҳақлик.

Оқшомлари чоғланаман шеър ёзишга,
Юрак ва руҳ сўз излашар ким ўзишга.

Гоҳо илҳом келса-да, ҳеч келмас ёзгим,
Ундан кўра копток тепиб келар озгим.

Шеър ёзишдан югуришни осон билдим,
Шу алпозда кўп шеъримни яксон қилдим.

Эринчоқлик шеър-ла гоҳо келар бирга,
Шеър ёзмокдан, ҳашақ солмоқ завқ, сигирга.

ЗУХРО ЮЛДУЗИГА

Ухласам, хаёлим ухлолмай йиғлар,
Тонггача кўзлари сенинг йўлингда.
Азоб-азобларим бағрини тиглар,
Орзу-истакларим қолди кўлингда.

Бечора хаёлни қарғаб чиқаман,
Уйқусиз тунларга сабабчимни топ.
Уйлайман соғиниб, юрак сиқаман,
Юлдузим, туш, келиб, кўзларимни ёп.

Ухлатиб хаёлни, кетақол майли,
Ахир севгим ҳаққи бошқа сўз демам.
Зухроим, давом эт самода сайринг,
Етолмай ғарқ бўлсин майли, ишқ кемам.

ИЛТИЖО

Макру ҳийлаларни мудом четлаб ўт,
Маишатни унут, нафсинг ичга ют.
Биринчи севгининг йўлларида тут,
Саодат бағишлаб, қўллагай Аллоҳ.

Ризку-рўз саналмиш бурда увов ҳам,
Эрта не бўлиши пешонада жам.
Неки жароҳат бор қўядир малҳам,
Саховат бағишлаб, қўллагай Аллоҳ.

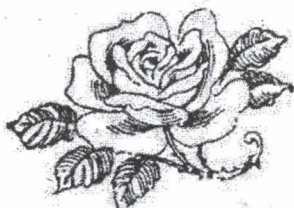
Бир юлдуз мисоли кўкда ҳаёлим,
Майли кетмон чопай, бўлмайн олим.
Тангри мададкорим — танг бўлмас ҳолим,
Матонат бағишлаб, қўллагай Аллоҳ.

АРМОН

Она тупрок етаклади ўйларимни,
Ва сал ўсиб қолган қадду бўйларимни.
Алам билан, армон билан ёдга олдим,
Атлас либос кийган парирўйларимни.

Ул вақтларнинг офтоби ҳам ёруғ экан,
Ариқлари олма оққан ариқ экан.
Эҳ! Қизларнинг атлас кўйлак, лозимларин
Шамолларда ҳилпираши тарих экан.

Бўйи етиб, етмай ўша шўх қизларнинг
Борар жойи тайин экан, аниқ экан...

ЭЛБЕК

Болам чида, болажоним йиғламагин,
Армонларга макон кўнглим доғламагин.
Деразадан қара, оппоқ тонг отмоқда,
Дардчаларинг дардларимга боғламагин.

Тилинг йўқ-да, айтолмайсан ичингда не,
Тўқсон кунлик оҳангингда бир нарса де,
Лоақал шу кулоқчангни яқинроқ тут,
Айтиб берай ҳаётдан бир ҳикоя кел.

Чида болам, кўзинг олди ёруғлашгай,
Офтоб сенга ҳамда менга нур улашгай.
Неки жонзот борки, она сайёрада
Умр бўйи яшамоғи чун курашгай.

Ҳаётингда бу курашнинг бошланиши,
Кўнгил айнаб, кўзларингнинг ёшланиши.
Мурғак жонинг чиниқтирсанг ҳозирданок,
Қайтарасан ҳар қандай ёв ташланишин.

Кураш болам, қарши тургин ичдан гардга,
Ишон даъво борлигига ҳар бир дардга.
Билки, кўрқоқ, иродасиз номардгамас,
Юрт суянар элида бек бўлган мардга.

ГУЛОБ ТУТҚАЗИНГ

Замҳарир аксидан хирадир офтоб,
Хуш онлар бағишлаб келинг моҳитоб.
Ойни уялтирган ойжамол учун
Назм косасинда тутқазинг гулоб.

Келтиринг, қадаҳни лиммо-лим куйиб,
Юрак ёнмас майдан, кетса ҳам куйиб.
У ёниб тобланган, ёр, сизни суйиб,
Назм косасинда тутқазинг гулоб.

Ортиқ айш топилмас шу майдан ўзга,
Май турса, кўринмас ҳеч нарса кўзга.
Узр айтиш чоғи рўйи-рост юзга,
Назм косасинда тутқазинг гулоб.

Санайму, шаробнинг хилин номма- ном,
Назм косасинда май ичган Ҳайём.
Аллоҳнинг етказган ҳар куни айём,
Назм косасинда тутқазинг гулоб.

МАЖНУНТОЛ ҲАҚИДА АФСОНА

I

Сой бўйида ўсган мажнунтол
Не учундир кўтармас бошин.
Сурадами ё доим хаёл,
Ё сувда сир-асрор яширин.

II

Бир замонлар, жуда ҳам қадим,
Севишганди Лайли ва Мажнун.
Бир севги-ки, улар севгисин
Ой сўйласин, қуёш сўйласин!
Кўнгилларда кечган ишқ ҳиссин
Ҳатто ҳиссиз тоғ-тош сўйласин.
Бул севгининг поёни йўқдир,
Бул севгининг йўқдир баёни.
Уни фақат таърифлай олур
Буюк шоир ҳазрат Навоий.
Шундай улуғ муҳаббат-юрак,
Наҳот қора қисматга таслим?
Эй, сен ғаддор, бевафо фалак,
Кажрафторсан, номардсан асли!

III

"Йўқ-йўқ", - деди бағритош ота,
Қизин севгисига бўлиб ғов.

"Мажнунни йўқ кўзим кўрарга,
Сенга ўзга бўлгуси куёв".

Муҳаббатсиз кечган кун, умр,
Менинг учун кераксиз, ҳаром.

"Ишқсиз ҳаёт бу — қора кўмир!"

Лайли чопди тошқин сой томон:

"Майли ўлай, лекин бу таним
Қолсин зилол, шаффоф сув аро!"

Орқасидан югурди Мажнун:

"Сенсиз менинг қисматим қаро!"

IV

Лайли отди ўзини сувга

Оқ булутга шўнғиган ойдай.

Мажнун қолди қирғокда ночор

Эгганича бошини сойга.

V

Лайли лаъл тошига айланди,
Бир лаъл тошким, гўзал ўзидек.
Мажнун эса толга айланди,
Оёқлари ўқ илдизидек.
Узун сочи новдалар бўлиб,
Чайилади сойнинг сувида.
Фожианинг тирик гувоҳи
Сой тўлғонар унинг тубида.
Қалбга чўккан армон мисоли
Ётар Лайли — гўзал лаъл тоши.
Садоқатнинг буюк тимсоли —
Мажнунтол ҳеч кўтармас бошин.

ШЕЪРИЯТ

Бу дунёда ўзга бир
Дунёдирсан, шеърият.
Покиза кўнгилларга
Ошнодирсан, шеърият.

Мардона ғурур берган,
Дилларга сурур берган,
Кўзларга завқ-нур берган,
Зиёдирсан, шеърият.

Кетсин офат, ғам деган,
Яшнасин олам деган,
Яшасин одам деган,
Наводирсан, шеърият.

Дуч келса ноҳақликка,
Олишган дадил, тикка.
Яхшилик, эзгуликка
Фидодирсан, шеърият.

БОЛАЛИК

Болалигим — эртақлар мулки,
Шўхликлару, эрмақлар юрти.
Нодонларга бўлсанг ҳам кулгу,
Юрагимда, ардоғимдасан,
Кўзларимнинг қароғидасан.

Арзийдимиди дунё аслида,
Оёғингнинг чангу гардига.
Етмадимми, етдим қадрингга?
Юрагимда, ардоғимдасан,
Кўзларимнинг қароғидасан.

Сен шабнамга ювилган юрак,
Осмонларни бўйлаган тилак.
Сендан ўзга менга не керак?
Юрагимда, ардоғимдасан
Кўзларимнинг қароғидасан..

ТАРИХ МУЗЕЙИДА

Деворга осиглиқ турибди камар,
Кўз-кўз этиб Темур савлатларини.
Тангритокқа қадар, Гангага қадар,
Кезиб чиққан жаҳон сарҳадларини.

Деворга осиглиқ турар харита,
Коинот тасвири унда мужассам.
Улуғбек юлдузи кўкни ёрита,
Армон осмонига бўлди битта шам.

Тақдирга тан бериб, бош эгган махси,
Бобур Мирзо билан кезган дарбадар.
Сирнинг бўйидаги муҳташам Аҳси —
Устида чарх урар нолон кабутар.

Кўзингни яшнатар қадим тиллақош,
Кўҳинур ялтирар пешонасида.
Ёғий ҳужумига беролмай бардош,
Ҳумоюн ўй сулар кошонасида.

Деворга осиглик турибди ятак,
Осилган Машраб-ла Балхнинг дорида.
Бир пайтлар султонга ёқмаган эртақ,
Бугун куйланмоқда қалблар торида.

Деворга осиглик турибди чопон,
Ҳеч қачон эгнидан ечмаган Розий,
Ҳар бир қатим ипи минг битта армон,
Ҳар битта чокида минг йиллик мозий.

Деворга суяниб турибди рубоб,
Дам бериб толиққан муз симларига.
Хайём кўлидаги бир коса шароб —
Калитдир очуннинг тилсимларига.

Хонтахта устида мунғаяр қалам,
Ичиб "ўтган кун"нинг булоқларини.
Отабек ортидан Қодирий бобом —
Ёқар жаннатларнинг чироқларини.

КҮНГЛИМ ЭРКАСИ

Кимгадир гул завқли, кимгадир шароб,
Кимнидир овутар "тун маликаси".
Сенсиз менинг ҳолим бўларди хароб,
Зухром ўзингдурсан, кўнглим эркаси.

Бағримда баҳорни гуллатган қийғос —
Севгим менинг Фарҳод, Мажнунларга хос.
Ишқи билан дарддан этгувчи холос,
Зухром ўзингдурсан, кўнглим эркаси.

Нур тўкиб офтобнинг нуридан аъло,
Нур ила заминга улашиб ҳаё.
Ҳаттоки фалакни этган маҳлиё,
Зухром ўзингдурсан, кўнглим эркаси.

Қалбим осмонида сен мангуга қол,
Асрни қаритиб кўрмагин завол.
Орази хуршидим, қошлари Ҳилол
Зухром ўзингдурсан, кўнглим эркаси.

ОРЗУЖОН

Бўлам Моҳиранинг йўқлови

Кимнинг қасди бор эди сен бегуноҳда,
Айрилиқдан бутун вужуд озурдажон.
Тилаб-тилаб қалбим бунёд этган тоғда,
Энди кимлар лочин бўлар, айт, Орзужон?!

Тилинг чиқиб қувонтирдинг тўққиз ойда,
Кўз ёшимни селоб қилдинг тошқин сойда.
Челакчангда қолиб кетган қизил лойдан,
Энди кимлар "Қаср" қураб, айт, Орзужон?!

Орзуларим армонларга айландими,
Оёғимга оғир тошлар бойландими,
Нотинч руҳинг юрагимга жойландими,
Сенинг ўрнинг ким ҳам босар, айт, Орзужон?!

Шамчирокдек бир кечада сўнди туйғум,
Кундан-кунга юксалмоқда тоғдек қайғум,
Тунлар мени тарк айлаган ором-уйкум,
Кундузлари йўқ ҳаловат қайт, Орзужон!

ШИЖОАТ ҚАЙДА?

Хижолат тортади кўнгил тушмагур,
Кўзлар ер чизади ҳақ ҳоким жойда.
Ёзганларим ёқмас ўзимга, ахир,
Шоирман дейишга шижоат қайда.

Тушларимга кирар мастона Машраб,
"Шоирлик қисмат, — дер кўзларин ёшлаб, —
Тилинг келар бошга балони бошлаб",
Шоирман дейишга шижоат қайда.

Етмиш йил эгилдик — замона зайли,
Инсон бўлдик, дея улар туфайли.
Қарши оғиз очмай не қилса майли,
Шоирман дейишга шижоат қайда.

Халқим, сен азалдан машхур бокарам,
Сени ёзмай кимга алданди шеър ҳам.
Хушомадга бўлди хизматкор қалам,
Шоирман дейишга шижоат қайда.

ТУН ҚЎШИҒИ

Дам шу дамдир, ўзга дамлар дам эмас,
Ёнда ёринг Алпомишдан кам эмас,
Мағрур қадди рақибига ҳам эмас.
Шу одамнинг бахтли ёри ўзингсан,
Бу оламнинг бахтиёри ўзингсан.

Қўлин чўзса юлдузларга тегар у,
Сенга келган ғамга кўксин керар у.
Мағрур қаддин фақат сенга эгар у,
Шу одамнинг бахтли ёри ўзингсан,
Бу оламнинг бахтиёри ўзингсан.

Ой келинчак, сен ҳам йўкни йўндирган,
Бўлмас ишни унинг учун бўлдирган,
Қуёш бўлиб уйин нурга тўлдирган,
Шу одамнинг бахтли ёри ўзингсан,
Бу оламнинг бахтиёри ўзингсан.

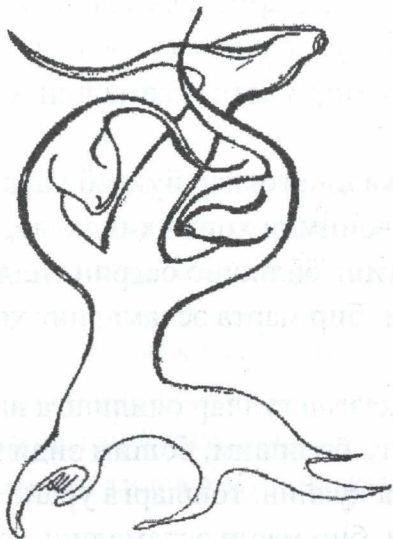
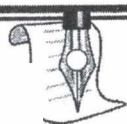

Шоирга тор келар бу ёруғ дунё,
Коинотга сиғмас у сурган хаёл.
Тонглари энг яқин дўстидир сабо,
Тунлар ёлғиз ухлар у суйган аёл.

Шоир тиним билмай тебратар қалам,
Муҳаббат юртида девона сайёҳ.
Бироқ бир кун келиб қилади алам,
Кўзин қароғини доғ қилса сиёҳ.

*Аро йўлда қолибман,
Алам тизлар ичимни,
Мадор кетди ҳижрондан
Согинч олди кучимни.*

*Топмадим ҳеч севгининг,
Жумбоғига ечимни.
Сувга оқиз, ўтга от
Кўроним ва кўчимни.*

УНУТИШ

Мени субҳидамда сабо эслади,
Сен эса бир марта эсламадинг ҳам.
Ёқимли хуш оҳанг-садо эслади,
Ақалли, бир марта эсламадинг ҳам.

Баҳор қалдирғочлар йўқлаб келдилар,
Яна айвонимни ҳовли қилдилар,
Йўқлигинг билишиб бағрин тилдилар,
Ақалли, бир марта эсламадинг ҳам.

Сен ўтқазган гуллар очилишга шай,
Бошимга болишим, бошим энди қай
Ерларга қўяйин, тошларга урай?
Ақалли, бир марта эсламадинг ҳам.

Энди юрак сени изламагандек,
Кўзлаган томонга бўзламагандек.
Уриши наздимда тезламагандек,
Ақалли эшлашга хезланмади ҳам.

ҚИЗ ҚАЙҒУСИ

Тоғни титроқ босса тўкилар тошлар,
Шарқироқ сой узра кўтариб орол.
Қизнинг ёноғида кўринса ёшлар,
Кўкдан ўзин отар малика Ҳилол.

У йиғлар, бировнинг юраги ҳасад,
Ва ғараз наҳридан тўлса лиммо-лим.
Алдовлар кўнглини кемирар беҳад,
Вафодор тусида ташланса ғаним.

Бир пул бўлиб кетса, буюк муҳаббат,
Бўғзидан оловдай отилар йиғи.
Улар кезган йўлга сочилиб нафрат,
Товонини тилса айрилиқ тиғи.

Дерлар. Ой — ошиқнинг йўлдоши мангу,
Қани Ой йигитда оро, садоқат?
Севгининг охири наҳотки қайғу,
Наҳот тотли висол эрур муваққат.

Хуркитиб юборманг, хуркар мурувват,
Парвона мисоли йўқолар беиз.
Наҳотки йигитда йўқдир, шафоат,
Унинг қаршисида ёш тўкса бир қиз.

Шамолларда ҳисларим қолди,
Ўйларимни тўзғитди шамол.
Кўнглим олиб, аста йўл олди,
Менга насиб этмаган аёл!

Олиб бахтни елкаларига
Ва шивирлаб, “алвидо, хуш қол”,
Кетди ўзин ўлкаларига,
Менга насиб этмаган аёл.

Баҳорларда уни топгандим,
Баҳорларга қолдирди савол.
Ташлаб кетди бизга Тошкандни,
Менга насиб этмаган аёл.

Насибаси экан-да ўзга,
Ишғол этган, қалбимда малол,
Кўзга яқин эди, у кўзга —
Менга насиб этмаган аёл.

Бахт тилайман мен унга фақат,
Муҳаббатни этса-да увол.
Бу дунёда энг нозик хилқат —
Менга насиб этмаган аёл.

АЗОБ

Қанча ой ва йил ўтди,
Ўтди баҳор, ёз ва қиш.
Топганим, йўқотганим
Бўлди севги, бўлди ишқ.
Бир париваш туну кун,
Кўнглимни этар сархуш,
Бир париваш дардида
Қўлдан келмас бирор иш.

Гавдаланар кўзимнинг
Олдида хуш сийрати.
Кўрган сарим тобора
Келаверар ғайратим.
Киприклари кўксимни
Савалайди қийратиб.
Ҳатто рақибин бундай,
Қийнамайди ҳеч рақиб.

Аро йўлда қолибман,
Алам тиглар ичимни,
Мадор кетди ҳижрондан,
Соғинч олди кучимни.
Топмадим ҳеч севгининг,
Жумбоғига ечимни.
Сувга оқиз, ўтга от
Кўроним ва кўчимни.

Жон чекмасанг жонона
Сира бўлмас парвона.
Жон чексанг гар, тўлғона
Кул бўласан кўп ёна.
Жон чекайми, жон чекмай?
Бошим қотар ҳайрона,
Рухим эса кўк сари
Бўлаётир равона.

НАДОМАТ

Бугун бойнинг эрка ўғли уйланади,
Ёр мадҳида минг қўшиқлар куйланади.
Қувончига ўз бахтини кафан қилиб,
Энди ёрим ерга боқиб ўйланади.
Нечун, жоним, қонга тўлди қароғингиз,
Тилло узук банди этди бармоғингиз.

Тилло айвон, саройлардан куй таралар,
Ғамгин юрак бўлиб кетди садпоралар.
Қуёшимни тўсиб олди қора булут,
Ёнингизга йўламоққа йўқ чоралар.
Артинг энди маржон қўнган ёноғингиз,
Тилло узук банди этди бармоғингиз.

Қўлим толди қўлингизга етолмасдан,
Дилим йиғлар дилингиз шод етолмасдан.
Руҳим учди кўз илғамас кенгликларга,
Вужуд йиғлар қошингиздан кетолмасдан.
Равшан этар бой уйин нур-чироғингиз,
Тилло узук банди этди бармоғингиз.

Бой бувамиз ўғилчасин суюнтириб,
Сотиб олди, жоним, сизни куйинтириб.
Келмоқчимас эдим бугун тўйингизга,
Сўнгги бора қараб олай тўйиб-тўйиб.
Лабингизда муҳрланди сўроғингиз,
Тилло узук банди этди бармоғингиз.

Энди мени унутинг ёр, ёр денг уни,
Менинг каби йўлларимга зор, денг уни.
Бу дунёда кўришмасак, қайғурмангиз,
Насиб қилса, учрашамиз маҳшар куни.
Такдирда бор — қошимга бир бормоғингиз,
Тилло узук банди этди бармоғингиз.

ВАФОСИЗИМ

Яқин эди дунёларинг пок қалбимга,
Минг айб қўйдинг севилишдек бир айбимга.
Юрагингга тегиб турган чўғ лабимга,
Оловларни жойлаб кетдинг, вафосизим.

Дил каптарим кўкларингда қоқмас қанот,
Патларидан соғинч сизиб чиқар хайҳот,
Заминига қўнмоқ бўлиб учган заҳот,
Юлдузларга бойлаб кетдинг, вафосизим.

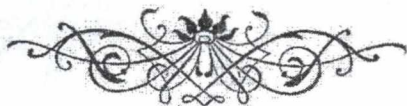
Уқубатлар ошно бўлди менга, ё раб,
Минг оҳ чекдим, етмадими сенга, ё раб.
Ўлмоқ бору иссиқ жонда, дея қараб,
Жон беришим пойлаб кетдинг, вафосизим.

ЎТИНЧ

Сувларнинг юзида сузган нилуфар
Бизга саломингиз йўллар ҳар сафар.
Қирғоқда кўз тикиб оқшомга қадар,
Хомуш хаёлларга чўмарман, пари.

Тўлқинлар тўлишар товоним ювиб,
Денгиз тўккан ёшдан кетарман ивиб.
Севмасдан улғайиб, охири севиб,
Армон айвонидан ўтмадим нари.

Суқсурим, нуради қирғоқда кулбам,
Гарчанд юзда ажин бўлмаса-да жам.
Сочим оппоқ бўлиб гулламаса ҳам,
Ҳижрон азобидан саналдим қари.

АРМОН

Тўрт йил учрашмадик, тўрт куз тўкди барг,
Мунгли зулмат ичра тўрт кўз жувонмарг.
Тан ол, севгимизни этолмадик тарк,
Яхши бўлар эди қайта кўришсак.

Онамнинг тилидан тушмайди ҳаргиз
"Гаплашиб юрганинг қани ўша қиз".
Жавоб бера олмай қоламан сўзсиз,
Яхши бўлар эди қайта кўришсак.

Бизни бирга кўриб ёшарса керак,
Севгимиз гувоҳи бўлган қўштерак.
Соғинчдан ҳапкириб кетарди юрак,
Яхши бўлар эди қайта кўришсак.

Наҳотки ишқимиз изсиз йўқолди,
Орзулар ўрнида армонлар қолди.
Ягона илинж шу: қиёмат олди —
Яхши бўлар эди қайта кўришсак.

УШАЛМАГАН ТУШ

Бир ният-ла тунни кутган эди юрак,
Аму, Сирга ошно бўлиб кўзда ёши,
Тунни кутиб бўлди ҳамки битта тилак,
Кўз ўнгида кўринсайди бағритоши.

Ўртаб қўяр соқчилари кўзларимнинг,
Мижжа қоқмай турар қалқиб юлдузларга,
Унга айтган тотли ўшал сўзларимнинг
Сатрлари ошно бўлди кундузларга.

Тонг яқинлар, менинг эса жоним куяр,
Шунча кутдим, келмади-я бағритошим.
Қалбим энди йиғлаб, йиғлаб шеърин суяр,
Саҳар сари ёлғиз борар мурғак ёшим.

Бечорани хўрламагин, келгин, рўё,
Сени кутиб адо бўлдим ҳижронингда.
Бу тушиммас, ўнгим эрур, жон хурлиқо,
Ётай майли, итинг бўлиб айвонингда.

ҲИЖРОН АЗОБИ

Қаро тун қаърида қародир бу дам,
Қаро чакмонларга ўралган қалбим.
Қийналар оҳ чекиб, азобга қарам,
Фироқлар қардоши – қаландар дардим.

Қисмат экан аччиқ соғинчлар наҳри,
Юз йиллик бардошнинг қийноғи қисмат.
Дилим сиғдирмади муҳаббат шаҳри,
Бундан ўзга юртда йўқ ҳеч ҳаловат.

Ким унинг унинг тотини татиб олар оҳ,
Ким унинг оқиға ўралган оппоқ.
У бир ҳурлиқоми, парирўйми ё,
Бахтга йўллагувчи малакми порлоқ.

Майин эсган еллар унинг устига,
Ҳўнграб дод солишар субҳидам чоғлар.
Усиз, ай, яшнаган боғим кўксига
Бетиним ёғмоқда ҳазин япроқлар.

ПУШАЙМОНЛИК

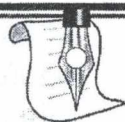
Сенсиз ҳам, сенсиз ҳам, ўлиб қолмасман,
Шарт ортга бурилдим, бир силтаб кўлим.
Мен қайдан билибман, олдимда ётган
Бу йўл ғам йўлидир, пушаймон йўли.

Кетурман саргашта еллар-ла энди,
Хуш дамлар елларга учдилар наҳот?
Наҳотки бу йўлда учратмам сени,
Наҳот у умримга тенг бўлса, ҳайҳот.

Ул мағрур сўзларнинг тоғидан ўзни,
Ташладим, "соғиндим" сўзин пойига.
Мен берух, бемажол тилиниб кўксим,
Зор бўлиб ётурман гул чиройингга.

Ох, энди ёнингга қайта олмасман,
Кўксимни жизиллаб куйдирар бир чўғ.
Бу-ку рост, сенсиз ҳам ўлиб қолмасман,
Ва лекин тирик ҳам яшолмасман, йўқ.

СИЗ ОНА, СИЗ СИНГИЛ, СИЗ ЖУФТИ ҲАЛОЛ

*Офтоб ой пилигин оқиом тутатиб,
Васлингизга тўймай кетаркан ботиб.
Кечани ўтказар безовта ётиб,
Тонгда тоғ ортидан шўх нигоҳ отиб,
Илк бор сизга таъзим қилиб сўрар ҳол,
Жаҳоннинг жамолин жам қилган аёл!*

МЕНИНГ БУ ДУНЁДА ОРТТИРГАНИМ СЕН

Менинг бу дунёда орттирганим сен,
Азоблар аламлар торттирганим ҳам,
Тунлари уйқусиз ёттирганим сен,
Ёлғизликда тонглар оттирганим ҳам.

Менинг бу дунёда орттирганим сен
Бежирим ҳилолим, тўлин ойлигим.
Эсимда шукр-ла қўлингга олиб,
Кўзингга суртганинг маош-ойлигим.

Менинг бу дунёда орттирганим сен
Билсам сен ширин сўз, мен бойлик қули .
Хонадоним бисёр, бўлса ҳамки кенг
Кўнгил кенглигига етмаскан гулим.

Менинг бу дунёда орттирганим сен
Уловлар, амаллар бари ўтгувчи.
Топмадим дил кезиб, кўнгил оралаб
Мени сенингдайин жоним кутгувчи.

Биламан етади ва ё етмайди,
Топган-тутганларим бир кунга бориб..
Ўшанда силтама келиб, мен дайди,
Тиззангга бош қўйсам букилиб, ҳориб.

СИНГЛИМ

Гулжаҳонга

Жон синглим-а, соф туйғуга тўла кўнгли,
Кўзчалари бирда шоду, бирда мунгли,
Менинг эса туйғуларим минг ўй аро
Бирда текис, бирда ўнқир, бирда дўнгли.

Сени гоҳ-гоҳ кўрмоқликни, кўмсасам бир,
“Улгурарсан вақт бор” — дейди ўй қандайдир.
Менинг бағрим чулғаб борар кун сайин тош,
Сенинг бағринг чулғаб борар дард-хавотир.

Жон сингилжон, биламан кўп йўл қарайсан,
Кутадиран тонглар отса, қош қорайса,
Сен яшовчи уй олдидан минг ўтсам-да,
Бир кирмайман, не танбалман ва не қайсар.

Акасига олисларни кўзлаган сен,
Дардларини кўзёшига сўзлаган сен,
Кўзларимдан кўзларининг изларини
Излай-излай тополмасдан бўзлаган сен.

Жон сингилжон, мени айбла, ур, қорала,
Айбдор дилим, тилка-тилка эт поралаб,
Ака бўлиб, синглисини йўқламайин,
Нотавонман, кезиб юрган юрт оралаб!

Қизларингда кўрдим синглим — болалигинг,
Бири қирмиз, бири шодон лолалигинг.
Бири тўла сийратингнинг акси бўлса,
Бирин ўхшар кўзидаги жолалиги.

Кўрдим бола чоғларимиз уларда мен,
Каттаси мен бўлсам керак, кичиги сен.
Сени бошим узра баланд кўтарардим,
Бирда дунё тор бўларкан, бирда-чи кенг.

Ака тарзда кучмагандай сени суйиб,
Қизларинг ҳам кучмабман-а, бир бор тўйиб.
Қайтиб келган болаликни илғамаган —
Мен ношуднинг олмайсанми кўзин ўйиб?!

ЭНАМДАЙ ЛАЗИЗАЛАР

Юрагимнинг атрофида,
Тўзғиган юлдузларим.
Зангор рангли баҳорларим
Заррин рангли кузларим.
Улар билан руҳим тиник,
Улар билан кўнглим чоғ,
Юзларидан нурлар олиб,
Ёруғлашар юзларим.
Равшан этар ҳар ёнимни
Улар сочган зиёлар,
Азизалар, Мадиналар,
Сарвиноз, Осиёлар.

Юришади сочларига
Попукчалар илишиб.
Қулоғимга хуш бағишлар
Қиқир-қиқир қилиши.
Шодон қувнаб югуришар
Чопқиллаб тўрт томонга,
Тергасангиз, зумда қолар
Пешонаси тиришиб.
Миттигина ҳонимчалар.
Миттигина таннозлар.
Осиёлар, Азизалар,
Мадина, Сарвинозлар.

Кўқитишни хуш кўришар
Бирлашишса хонамни.
Гоҳо бурро гапчалари
Жимирлатар танамни.
Хавотири, ҳайратлари,
Ҳайронлиғ ҳолатлари,
Қилиқлари эслатади
Кумушбиби энамни.
Энамдайин азиз бўлсин,
Энамдай лазизалар.
Сарвинозлар, Мадиналар,
Осиё, Азизалар.

Доно бўлиб, зукко бўлиб,
Тилларидан ёғиб бол,
Садоқатда, латофатда,
Улар бўлсин баркамол.
Назаримда ёзган шеърим,
Гўзал чиқар эдими?
Жумлалари шу қизлардек
Нозик бўлса эҳтимол.
Катта бўлса қилишмасин
Бу сўзлардан гиналар,
Сарвинозлар, Осиёлар,
Азиза, Мадиналар.

СИНГИЛЛАРИМ

Тўрт гул унар дил боғимнинг тўрт четида,
Муаттардир улар ила кўнгилларим.
Гоҳ ранжитиб, гоҳ ўпарман ҳар бетидан —
Акасидан ранжиган ул сингилларим.

Қиз бор гўша — латофатли ўша-ўша,
Ховлиси ҳам Дилкушога кетар ўхшаб.
Акасининг йўлларига гуллар тўшаб,
Кутиб олар, ранжиса-да, сингилларим.

Жаҳл қилсам, дилдан ўксиб жим қоларсиз,
Ховур тушиб, қиларман мен: "Аттанг, эсиз".
Кўрсатмайди кўз ёшини, йиғлар сассиз,
Акасидан ранжиган ул сингилларим.

Қаловатим ўзингизсиз уйқумдаги,
Хандонимсиз хурсандликдан кулгумдаги.
Нозикларим, мавжларимсиз туйғумдаги,
Акасидан ранжиган ул сингилларим.

Ўтасизлар кўз олдимдан ҳар бириигиз,
Кулоққинам кўмсар қикир-қикирингиз.
Энди сизни ранжитмайди Ўткирингиз,
Қанча бўлса, қувнашингиз, сингилларим.

ЎЗБЕКИСТОН ҚИЗЛАРИГА

Тонг шамоли сочларини турмаклаган,
Юрагига атиргулни йўргаклаган,
Момоларин удумини боз тиклаган,
Хунари бор Ўзбекистон қизларининг.

Дил яйрайди улар айтган алласидан,
Қалдирғочлар хиром айлар ялласига,
Уйларида айна қишнинг чилласида,
Баҳори бор Ўзбекистон қизларининг.

Гуллар салом берар субҳу саҳарларда,
Акси бордир боқсангиз гар наҳорларда,
Ҳар қишлоғу, ҳар бир овул, шаҳарларда,
Довруғи бор Ўзбекистон қизларининг.

Момолари ўсма қўйган қошларига,
Толбаргақдан тож кийишар бошларига,
Садқа бўлсам, ел ўйнаган сочларига,
Армон қолмас, Ўзбекистон қизларининг.

Атлас кўйлак хўп ярашар бўйларига,
Билинтирмай кириб олсам ўйларига,
Тонг отгунча шеър ўқисам тўйларида,
Тилим толмас, Ўзбекистон қизларининг.

Таърифини айтиб адо этиб бўлмас,
Жон чекмайин висолига етиб бўлмас,
Этак силкиб, воз кечиб-да кетиб бўлмас,
Асрори кўп Ўзбекистон қизларининг.

АЁЛ

Сиз меҳридарёсиз, сиз меҳригиё,
Қадр қасридаги малакдирсиз ё.
Жумлаи жаҳонни этгай маҳлиё,
Сиздаги латофат, сиздаги ҳаё.
Мен нечун сиз ҳақда сурмайнин хаёл,
Мушфиқ ва муқаддас, мўътабар аёл!

Офтоб ой пилигин оқшом тутатиб,
Васлингизга тўймай кетаркан ботиб.
Кечани ўтказар безовта ётиб,
Тонгда тоғ ортидан шўх нигоҳ отиб,
Илк бор сизга таъзим қилиб сўрар ҳол,
Жаҳоннинг жамолин жам қилган аёл!

Неча кўнгилларни мафтун этган ҳис,
Энг нозик гулдан ҳам минг бора нафис,
Жаҳон гулзор бўлса, сиз муаттар ис,
Жаҳон йўргак бўлса, эркасиз мунис,
Жаҳон чехра бўлса, сиз бир қора ҳол,
Жаҳон бир ҳол бўлса, чехрасиз аёл!

Муҳаббат уйғотган неча дилларда,
Сиз дoston бўлдингиз мангу тилларда,
Орият ҳислари ғунчалар очгай,
Ҳатто тошни ёриб чиққан гулларда.
Сиз она, сиз сингил, сиз жуфти ҳалол,
Иззати бокарам, муқаддас аёл!

РАФИҚАМГА

Сочингни сабога силатган сайин,
Шаъминг мафтун этар осмоннинг ойн.
Руҳингдан ёришган кўнглим саройи —
Нуринг-ла нақадар чароғон, кўркам.

Ранжитиб, сўнг мақтаб шеър ёзар дема,
Кўнгли совибди-да, деб ҳам ғам ема.
Чўкмас кема мисол бизнинг оила,
Кўнгил саройида сенсан маликам.

Минг хафа бўлмайлик, бекор ёлғизим,
Кўй, жанжал бошловчи аслида ўзим.
Ахир аразлашган (кечирсин Ўзи),
Одам Ато билан Момо Ҳаво ҳам.

Сен — ором бергувчи кўклам қирдаги,
Қизғалдоқ гиламсан хув адирдаги.
Нозу фироғингга ёр — Ўткирдаги
Бенуқсон юракда беқиёс эркам.

САДОҚАТ

Садоқатдан ясаб гўзал гулдаста,
Шаҳарга ёрини кузатган бир қиз.
Қишлоқ юмушидан чарчаб у аста,
Тунлар бир сувратдан сўрайди ҳол-сўз.

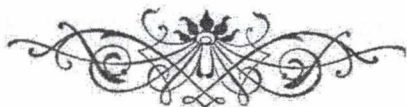
Ўксиган юрагин беланчагида
Мудраб тин олмоқда муқаддас вафо.
Ёрининг кафтидан тутганин эслаб,
Боғда хаёл суриб юрибди танҳо.

Кўксида соғинчнинг ўтли нафаси,
Унинг маъно кўзин нигоҳин таққан.
Сарв-қоматидан оразигача
Буюк муҳаббатнинг машъали балққан.

Қанийди шу сахар суюкли ёри
Тонглар шабнамидек сочига қўнса.
Кабутарга ҳадя этиб дийдорин,
Қўкка парвоз этиб, юлдуздай сўнса.

Офтоб шуъла олган ёноқларида
Тинмайин оқмоқда садоқат боли.
Ишончлар жойлашган қабоқларида
Қўринар йигит-ла ўтган висоли.

Йўк, унинг кутгани ҳижрон-аламмас,
Қўққис отилажак маломат ҳаммас.
Ўзлигин шон билган ўзбек қизига
Вафони қалбига жойлаш муқаддас.

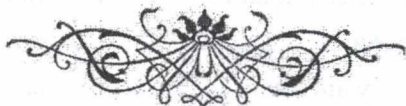

Мен – сиз танимаган Ўтқир Муҳаммад,
Армон акажоним, ҳижолат синглим.
Қўксим камзул этиб, ижодга абад,
Қоғозга йўргаклаб оламан кўнглим.

Мен – сиз танимаган Ўтқир Муҳаммад,
Қаламим ўтмасрок, камдир тажриба.
Шеърят дилимга қилиблар шафқат,
Менга ҳам берсайди озроқ насиба.

Мен – сиз танимаган Ўтқир Муҳаммад,
Ўйламанг ниятим танилиш эмас?
Фақат эл ичида қозонган ҳурмат –
Устоз шоирларга қиламан ҳавас.

МУНДАРИЖА

Сени севиб қолаяпман.....	3
Сўз.....	4
Ёр дарвозасида.....	5
“Жоним кел ёзимдан қишда қил хабар”.....	6
“Сокин, бир маромда оромим гоҳо”.....	7
“Сенинг ишваларинг нозданда нозли?».....	8
“Тулгун юзларингнинг мингта хуштори”.....	9
Шоирнинг асли	11
“Жоним жон жойингдан кел бир ўпайин”.....	12
“Имкон бўлса самоларни кучар эдим”.....	13
“Тезроқ қайт, Қайт ҳозир айна пайт”.....	14
Сени севиб қолаяпман.....	16
“Назмда шеърларим жимжима”.....	19
“Дилим уйқаш сўроқларга, саволларга”.....	21
Шубҳа.....	22
Сени севдим.....	23
“Оқшомлар осмонга тикилиб”.....	24
Ният.....	25
Ёлғон дунё.....	26
Ватан ишлари.....	27
Ватан сўзин кўзин ўп	28
Юртим жамоли.....	29
Ватан ишлари.....	32
Онамнинг ҳам онажони... ..	34
Мадҳ.....	36

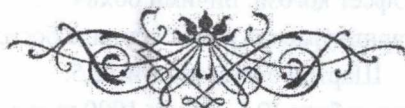
Ғафлат гирдобидан.....	38
Юрт мадҳи.....	40
Ўзбекистон.....	42
Туғилган гўша.....	44
Қадринг бир қуёшдир.....	45
Академия тингловчилари мадҳияси.....	47
Отамнинг насиҳати, онамнинг насиҳати.....	49
Муҳаббатим менинг.....	50
Ўттиз бешдадир.....	53
Онам ҳақида.....	56
“Умрим мангуликда бир кичик хужра”.....	57
Онам ҳақида.....	58
Онамни ким алқар.....	60
Отам изи.....	62
Онамга мактуб.....	64
Ота розилиги.....	67
Онам йиғлар эди... ..	68
Дадамга.....	69
Болалик ва онам.....	70
Дуо.....	71
Онамга мактуб.....	74
Онаизор.....	75
Отажон.....	77
“Агар ота сўзин бўлсанг шарҳламоқ”.....	78
“Жаннатга осмондир оналар пойи,”.....	78
Кўзинг кипригига кўнглим кўзмунчоқ.....	79
Севги.....	80

Қўйинг шаҳарни.....	81
“Муҳаббатга ошномисан, айт”	82
“Кўзиккан кўксимга келдингму кириб”	83
Ошиқ кўшиғи.....	84
Қиёс.....	85
“Сувратингни кўрганимдан сувратингни”	86
Чиройли.....	87
Суюклигим.....	88
Равона бўлдим.....	89
Ишон.....	90
“Мушток юрагимда мастонам менинг”	91
“Ўтган иш саловот юртига элтди”	92
Соч.....	93
“Бўсалар, ох, тотли бўсалар”	94
Ёрнинг ити.....	95
“Қизғалдоқсан Фориш қирида”	96
Бир дўстимнинг армони.....	97
Ўттиздаги севги.....	98
Ҳар неки кўк бўлса, ўшанда борсан.....	99
Раъножон.....	102
Гулчеҳра.....	105
Висол.....	106
“Шўхмисан сен билолмадим, шодонмисан?”	107
Мадина.....	109
Хурсаной.....	110
Иқрор.....	111
Фасллар васли.....	113

Кўклам сурури.....	114
Навбаҳор.....	115
Куз манзараси.....	116
Пахтага.....	117
Куз.....	118
Қиш.....	119
Кайфият.....	121
Болари.....	122
Қорқиз.....	123
Боғ сайри.....	124
“Биллур беланчакдан бўйлайсан бедор”.....	125
Мактуб.....	126
“Кўзимда кенгайди кўкламнинг кўки”.....	127
“Сен кетдинг, баҳорим, жуда йироққа”.....	128
“Ниҳолим боғимнинг тўридан жой ол”.....	128
Устоз – ота.....	129
“Ичимдан аланга тортар ҳисларим”.....	130
Фидойи йигитларга.....	132
“Измингизда шиддат ҳамда шижоат жам”.....	134
“Имонини бутун этган ўзинг уни”.....	136
Устоз – ота.....	138
Изҳор.....	140
Биз бошқамиз.....	142
Шоир қадри.....	143
Умрим фалсафаси.....	144
“Бўйнимда маржондек гуноҳлар тизим”.....	145
“Адолатни адоватга юзлашга”.....	146

Икрор.....	147
Зухро юлдузига.....	148
Илтижо.....	149
Армон.....	150
Элбек.....	151
Гулоб тутқазинг.....	152
Мажнунтол ҳақида афсона.....	153
Шеърят.....	156
Болалик.....	157
Тарих музейида.....	158
Кўнглим эркаси.....	160
Орзужон.....	161
Шижоат қайда?	162
Тун кўшиғи.....	163
Шоирга тор келар бу ёруғ дунё	164
Шоир тиним билмай тебратар қалам	164
Ҳижрон азоби.....	165
Унутиш.....	166
Қиз қайғуси.....	167
“Шамолларда ҳисларим қолди”	168
Азоб.....	171
Надомат.....	172
Вафосизим.....	173
Ўтинч.....	174
Армон.....	175
Ушалмаган туш.....	176
Ҳижрон азоби.....	177

Пушаймонлик.....	178
Сиз она, сиз сингил, сиз жуфти ҳалол.....	179
Менинг бу дунёда орттирганим сен.....	180
Синглим.....	181
Энамдай лазизалар.....	183
Сингилларим.....	185
Ўзбекистон қизларига.....	186
Аёл.....	187
Рафиқамга.....	190
Садоқат.....	191
“Мен – сиз танимаган Ўткир Муҳаммад”.....	193

Адабий-бадиий нашр

Ўткир Муҳаммад
(*Муҳамедов Ўткирбек Ҳазраткулович*)

МУҲАББАТИМ МЕНИНГ

Шеърлар

Муҳаррир: *Муҳиддин Омон*
Техник муҳаррир: *Муҳиддин Ҳакимов*
Компьютерда саҳифаловчи: *Насиба Муҳамедова*

ISBN 978-9943-381-41-4

Нашриёт лицензияси № АИ 170. 23.12.2009
Нашриёт манзили: Тошкент. А.Темур кўчаси, 19 - уй.

Босишга рухсат этилди 2017 йил 30.08.2017.

Офсет қоғози. Бичими 60x84^{1/16}.

Times гарнитурасида офсет усулида босилди.

Шартли босма табағи 12,5.

Нашр табағи 12,5. Адади 1000 нусха.

«Munis design group» МЧЖ босмахонасида чоп этилди.

100170, Тошкент ш., Дўрмон йўли, 25- уй.

Ўткир МУҲАММАД

1977 йилда Сирдарё вилоятида туғилган.

Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси аъзоси (2008).

Юридик фанлари доктори (2010),

Профессор (2017), Полковник (2017).

«Кўнглим эркаси» (2002 й. «Чўлпон»),

«Онаизор» (2004 й. «Адабиёт» жамғармаси),

«Онамнинг ҳам онажони» (2010 й., «Ғафур Ғулом»),

«Отам изи» (2013 й., «Ғафур Ғулом»)

шеърий тўпламлари нашр этилган.

Хуқуқшунослик фанига оид ўнлаб дарслик,

ўқув қўлланмалари ва 200 дан зиёд

илмий мақолалар муаллифи.

ISBN 978-9943-381-41-4

9 789943 381414